

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

14 юли 2021 година *

„Обезпечително производство — Член 279 ДФЕС — Молба за постановяване на временни мерки — Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС — Независимост на Izba Dyscyplinarna (дисциплинарна колегия) на Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Ефективна съдебна защита — Независимост на съдиите — Дисциплинарен режим за съдиите — Разглеждане на правни въпроси отнасящи се до липсата на независимост на съдиите — Изключителна компетентност на Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (колегия за извънреден контрол и публични въпроси) на Sąd Najwyższy (Върховен съд)“

По дело C-204/21 R,

с предмет молба за постановяване на временни мерки на основание член 279 ДФЕС, подадена на 1 април 2021 г.,

Европейска комисия, представлявана от P. J. O. Van Nuffel и K. Herrmann,

ищец,

срещу

Република Полша, представлявана от B. Majczyna,

ответник,

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

след изслушване на генералния адвокат G. W. Hogan,

постанови настоящото

Определение

- 1 С молбата си за допускане на обезпечителни мерки Европейската комисия иска от Съда по-специално да разпорежи на Република Полша до постановяване на решението на Съда по съществуващото на спора да спре прилагането на няколко национални разпоредби, въведени с Ustawa o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym

* Език на производството: полски.

oraz niektórych innych ustaw (Закон за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони) от 20 декември 2019 г. (Dz. U., 2020 г., позиция 190, наричан по-нататък „законът за изменение“).

2 Тази молба е отправена в рамките на иск за установяване на неизпълнение на задължения, който Комисията е предявила на основание член 258 ДФЕС на 1 април 2021 г. (наричан по-нататък „искът по същество“), за да се установи, че:

- като е приела и е оставила в сила член 42а, параграфи 1 и 2 и член 55, параграф 4 от Ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych (Закон за устройството на общите съдилища) от 27 юли 2001 г. (Dz. U., 2001 г., № 98, позиция 1070), изменен със закона за изменение (наричан по-нататък „измененият Закон за общите съдилища“), член 26, параграф 3 и член 29, параграфи 2 и 3 от Ustawa o Sądzie Najwyższym (Закон за Върховния съд) от 8 декември 2017 г. (Dz. U., 2018 г., позиция 5), изменен със закона за изменение (наричан по-нататък „измененият Закон за Върховния съд“) и член 5, параграфи 1а и 1b от Ustawa o sądach administracyjnych (Закон за административните съдилища) от 25 юли 2002 г. (Dz. U., 2002 г., позиция 1269), изменен със закона за изменение (наричан по-нататък „измененият Закон за административните съдилища“), а също и член 8 от закона за изменение, които забраняват на всеки национален съд да проверява дали са спазени изискванията на Европейския съюз за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) с оглед на практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза,
- като е приела и е оставила в сила член 26, параграфи 2 и 4—6 и член 82, параграфи 2—5 от изменения Закон за Върховния съд, както и член 10 от закона за изменение, които предвиждат, че единствено Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (колегията за извънреден контрол и публични въпроси) на Sąd Najwyższy (Върховен съд) (наричана по-нататък „колегията за извънреден контрол и публични въпроси“) е компетентна да разглежда оплаквания и правни въпроси, отнасящи се до липсата на независимост на съд или съдия, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза,
- като е приела и е оставила в сила член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища и член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд, които дават възможност да се квалифицира като дисциплинарно нарушение проверката за спазването на изискванията на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и по член 267 ДФЕС,
- като е оправомощила Izba Dyscyplinarna (дисциплинарна колегия) на Sąd Najwyższy (Върховен съд) (наричана по-нататък „дисциплинарната колегия“), чиято независимост и безпристрастност не са гарантирани, да се произнася по делата, които имат пряко отражение върху статута и изпълняването на съдийската длъжност и длъжността на

помощник-съдия, каквито са, от една страна, исканията за предоставяне на разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за тяхното арестуване, както и от друга страна, делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и делата относно пенсионирането на тези съдии, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС,

- като е приела и е оставила в сила член 88а от изменения Закон за общите съдилища, член 45, параграф 3 от изменения Закон за Върховния съд и член 8, параграф 2 от изменения Закон за административните съдилища, Република Полша е накърнила правото на неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни, гарантирани с член 7 и член 8, параграф 1 от Хартата и член 6, параграф 1, букви в) и д), член 6, параграф 3 и член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).
- 3 На 6 май 2021 година Република Полша представя писменото си становище по молбата за постановяване на временни мерки.

Правна уредба

Измененият Закон за Върховния съд

- 4 Със Закона за Върховния съд в Sąd Najwyższy (Върховен съд) се създават две нови колегии, от една страна, дисциплинарната колегия и от друга страна, колегията за извънреден контрол и публични въпроси.
- 5 Със закона за изменение Законът за Върховния съд се изменя като, по-специално, в член 26 се добавят параграфи 2—6, в член 27, параграф 1 се добавя точка 1а, изменят се член 29 и член 72, параграф 1 и в член 82 се добавят параграфи 2—5.
- 6 Съгласно член 26, параграфи 2—6 от изменения Закон за Върховния съд:

„2. Колегията за извънреден контрол и публични въпроси е компетентна да разглежда искания или изявления за отвод на съдия или за определянето на съда, който да разгледа делото, включително оплакванията за липсата на независимост на съда или на съдията. Съдът, пред който е образувано делото, изпраща незабавно искането до председателя на колегията за извънреден контрол и публични въпроси, за да бъде разгледано в съответствие с правилата, определени в специални разпоредби. Отправянето на искане до председателя на колегията за извънреден контрол и публични въпроси не спира производството по делото.

3. Искането по параграф 2 не се разглежда, ако се отнася до установяването или преценката на законосъобразността на назначаването на съдия или на легитимността му да упражнява правораздавателни функции.

4. Колегията за извънреден контрол и публични въпроси е компетентна да разглежда жалби за установяване на незаконосъобразността на окончателни съдебни решения на [Sąd Najwyższy (Върховен съд)], общите съдилища, военните съдилища и административните съдилища, включително на [Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша)], ако незаконосъобразността се състои в оспорване на статута на лицето, назначено за съдия, който се е произнесъл по делото.
5. Разпоредбите относно установяването на незаконосъобразност на влязло в сила съдебно решение се прилагат *mutatis mutandis* към производството по делата по параграф 4, а разпоредбите относно възобновяването на съдебно производство, приключило с влязло в сила съдебно решение, се прилагат по наказателните дела. Не е необходимо да се установява *prima facie* правдоподобността или настъпването на вреда, причинена от постановяването на обжалваното съдебно решение.
6. Жалба за установяването на незаконосъобразността на влязлото в сила съдебно решение по параграф 4 може да бъде подадена до колегията за извънреден контрол и публични въпроси, без да се изпраща чрез съда, постановил обжалваното съдебно решение, дори когато една от страните не е изчерпала всички средства за защита, включително искането по извънреден способ пред [Sąd Najwyższy (Върховен съд)]“.
- 7 Член 27, параграф 1 от посочения закон предвижда:
- „Дисциплинарната колегия е компетентна да разглежда:
- [...]
- 1а) делата относно разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдии, помощник-съдии, прокурори и помощник-прокурори или за предварителното им задържане;
- 2) делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в [Sąd Najwyższy (Върховен съд)];
- 3) делата относно пенсионирането на съдия в [Sąd Najwyższy (Върховен съд)]“.
- 8 Член 29, параграфи 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд гласи:
- „2. При осъществяването на дейността на [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] или на неговите органи не може да се оспорва легитимността на съдилищата, на конституционните органи на държавата или на контролните и правозащитни органи.
3. [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] или друг орган на власт не може да установява, нито да преценява законосъобразността на назначаването на съдия или на произтичащото от това назначаване правомощие да упражнява правораздавателни функции“.

9 Съгласно член 72, параграф 1 от този закон:

„Съдията от [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] носи дисциплинарна отговорност за неизпълнение на служебните задължения (дисциплинарни нарушения), включително при:

- 1) явно и грубо нарушение на правни норми;
- 2) действия или бездействия, които могат да възпрепятстват или сериозно да накърнят функционирането на съдебен орган;
- 3) актове, които поставят под въпрос наличието на служебно правоотношение на съдия, валидността на назначаването на съдия или легитимността на конституционен орган на Република Полша“.

10 Съгласно член 73, параграф 1 от посочения закон дисциплинарната колегия е втора (и последна) инстанция по дисциплинарните дела по отношение на съдиите в общите съдилища и първа и втора инстанция по дисциплинарни дела по отношение на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд).

11 Член 82 от изменения Закон за Върховния съд предвижда:

„1. Ако при разглеждането на касационна или на друга жалба [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] има сериозни съмнения относно тълкуването на правни разпоредби, които са в основата на постановеното решение, той може да спре производството и да отправи правен въпрос до състав, състоящ се от седем върховни съдии.

2. Когато разглежда дело, по което се поставя правен въпрос, свързан с независимостта на съдия или съд, [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] спира производството и отправя този въпрос до състав, състоящ се от всички членове на колегията за извънреден контрол и публични въпроси.

3. Ако при разглеждането на искане по член 26, параграф 2, [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] има сериозни съмнения относно тълкуването на правните разпоредби, на които трябва да се основава решението, той може да спре производството и да отправи правен въпрос до състав, състоящ се от всички членове на колегията за извънреден контрол и публични въпроси.

4. При приемането на решение по параграф 2 или 3 колегията за извънреден контрол и публични въпроси не е обвързана от решението на друг съдебен състав на [Sąd Najwyższy (Върховен съд)], освен ако това решение е придобило сила на принцип на правото.

5. Решение, прието от всички членове на колегията за извънреден контрол и публични въпроси на основание параграф 2 или 3, е задължително за всички състави на [Sąd Najwyższy (Върховен съд)]. Всяко отклонение от акт, придобил силата на принцип на правото, изисква повторно произнасяне с решение на пленума на [Sąd Najwyższy (Върховен съд)], като при приемането на това решение трябва да участват най-малко две трети от съдиите във всяка колегия. Член 88 не се прилага“.

Измененият Закон за общите съдилища

- 12 Със закона за изменение се изменя Законът за общите съдилища, като по-специално се добавя член 42а, в член 55 се добавя параграф 4 и се изменят член 107, параграф 1 и член 110, параграф 2а.
- 13 Текстът на член 42а от изменения Закон за общите съдилища е следният:
- „1. При осъществяването на дейността на съдилищата или на органите на съдилищата не може да се оспорва легитимността на съдилищата, на конституционните органи на държавата или на контролните и правозащитни органи.
2. Общ съд или друг орган не може да установява, нито да преценява законосъобразността на назначаването на съдия или на произтичащото от това назначаване правомощие да упражнява правораздавателни функции“.
- 14 Член 55, параграф 4 от този закон предвижда:
- „Съдиите могат да се произнасят по всички дела в съда, в който са назначени, както и в други съдилища в определените от закона случаи (компетентност на съда). Разпоредбите относно разпределянето на делата и определянето и изменението на съдебните състави не ограничават компетентността на съдия и не могат да се изтъкват като основание да се установи противоречието със закона на съдебен състав, ненадлежащото формиране на даден съд или липсата на оправомощаване или компетентност на дадено лице да се произнася като част от него“.
- 15 Член 80 от посочения закон гласи:
- „1. Съдиите могат да бъдат арестувани или срещу тях да се провежда наказателно преследване само с разрешение на компетентния дисциплинарен съд. Тази разпоредба не се отнася до арестуването при залавяне на извършителя на местопрестъплението, ако арестуването е абсолютно необходимо, за да се гарантира правилното протичане на производството. До приемането на решение, с което се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия, могат да се предприемат само неотложни действия.
- [...]
- 2с. Дисциплинарният съд приема решение, с което се разрешава да бъде образувано наказателно производство срещу съдия, ако подозренията срещу него са достатъчно обосновани. При произнасянето с решението относно разрешението за образуване на наказателно производство срещу съдията и се излагат мотивите за това.
- 2д. Дисциплинарният съд разглежда искането за предоставяне на разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдия към наказателна отговорност в 14-дневен срок от получаването му“.

16 Текстът на член 107, параграф 1 от същия закон е следният:

„Съдията носи дисциплинарна отговорност за неизпълнение на служебните задължения (дисциплинарни нарушения), включително при:

[...]

2) действия или бездействия, които могат да възпрепятстват или сериозно да накърнят функционирането на съдебен орган;

3) актове, които поставят под въпрос наличието на служебно правоотношение на съдия, валидността на назначаването на съдия или легитимността на конституционен орган на Република Полша;

[...]“.

17 Съгласно член 110, параграф 2а от изменения Закон за общите съдилища:

„Териториално компетентен да разглежда делата по член 37, параграф 5 и член 75, параграф 2, точка 3 е дисциплинарният съд, в чийто съдебен район изпълнява функциите си съдията, срещу когото е образувано производството. По делата по член 80 и член 106, компетентен да разгледа делото като първа инстанция е [Sąd Najwyższy (Върховен съд)], заседаващ в състав от един съдия от дисциплинарната колегия, а като втора инстанция — [Sąd Najwyższy (Върховен съд)] в състав от трима съдии от дисциплинарната колегия“.

18 Съгласно член 129 от този закон:

„1. Дисциплинарният съд може временно да отстрани от длъжност съдия, срещу когото е образувано дисциплинарно производство или производство за лишаване от права, а също и ако е постановил решение, с което разрешава да бъде образувано наказателно производство срещу съответния съдия.

2. Ако дисциплинарният съд постанови решение, с което разрешава да бъде образувано на наказателно производство срещу съответния съдия за умишлено престъпление от общ характер, същият съд временно го отстранява от длъжност по служебен ред.

3. Когато отстранява съдия временно от длъжност, дисциплинарният съд намалява с между 25 % и 50 % размера на неговото възнаграждение, докато трае временното отстраняване; това не се отнася за лицата, по отношение на които е образувано производство за лишаване от права.

4. Ако дисциплинарното производство е било прекратено или е приключило с оправдаване на лицето, всички елементи от заплатата или възнаграждението се възстановяват до пълния им размер“.

Измененият Закон за административните съдилища

19 Със закона за изменение се изменя Законът за административните съдилища, като по-специално в член 5, се добавят параграфи 1а и 1б и се изменят член 29, параграф 1 и член 49, параграф 1.

- 20 Съгласно член 5, параграфи 1а и 1б от изменения Закон за административните съдилища:
- „1а. В рамките на дейността на административен съд или на неговите органи не може да се оспорва легитимността на съдилищата, на конституционните органи на държавата или на контролните и правозащитни органи.
- 1б. Административен съд или друг орган не може да установява, нито да преценява законосъобразността на назначаването на съдия или на произтичащото от това назначаване правомощие да упражнява правораздавателни функции“.
- 21 Съгласно член 29, параграф 1 от този закон дисциплинарните нарушения по член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища се отнасят и до съдиите в административните съдилища.
- 22 Съгласно член 49, параграф 1 от изменения Закон за административните съдилища дисциплинарните нарушения, предвидени в член 72, параграф 1 от изменения Закон за Върховния съд, се отнасят и до съдиите в Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд).

Законът за изменение

- 23 Членове 8 и 10 от закона за изменение съдържат преходни разпоредби.
- 24 Съгласно член 8 от закона за изменение, член 55, параграф 4 от изменения Закон за общите съдилища се прилага и по дела, образувани или приключили преди датата на влизане в сила на закона за изменение, т.е. 14 февруари 2020 г.
- 25 Съгласно член 10 от закона за изменение:
- „1. Разпоредбите на [Закона за Върховния съд] в редакцията му съгласно този закон се прилагат и по делата, които подлежат на разглеждане от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, които са образувани и не са приключили с окончателно съдебно решение, включително с решение, преди датата на влизане в сила на настоящия закон.
2. Съдът, пред който е образувано дело по параграф 1, незабавно, но не по-късно от седем дни след влизането в сила на този закон, го препраща на колегията за извънреден контрол и публични въпроси, която може да не вземе предвид извършените по-рано действия, ако те са пречка за разглеждането на делото да продължи в съответствие със закона.
3. Действията, извършени от съдилищата и от страните или от участниците в производството по делата по параграф 1 след датата на влизане в сила на този закон в нарушение на параграф 2, не произвеждат процесуално действие“.

Обстоятелствата, предхождащи спора, и досъдебната процедура

- 26 В отговор на три преюдициални запитвания, отправени от Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Bezpieczeństwa Społecznych) (Върховен съд, отделение по трудови и социалноосигурителни спорове, Полша, наричано по-нататък „отделението по трудови спорове“) в точка 171 от решение от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на

- Върховния съд) (С-585/18, С-624/18 и С-625/18, наричано по-нататък „решение А. К.“, ЕУ:С:2019:982), Съдът е приел, че член 47 от Хартата и член 9, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат възможност произнасянето по спорове, свързани с прилагането на правото на Съюза, да е от изключителната компетентност на орган, който не представлява независим и безпристрастен съд по смисъла на първата от тези разпоредби. В същата точка Съдът уточнява, че това е така, когато обективните условия, при които е създаден този орган, неговите характеристики и начинът на назначаване на членовете му биха могли да породят у правните субекти оправдани съмнения в неподатливостта на този орган на влиянието на външни фактори, и по-конкретно на пряко или непряко влияние от законодателната и изпълнителната власт, както и в неутралността му по отношение на противопоставящите се интереси, и в този смисъл биха могли да станат причина посоченият орган да не създава впечатление за независимост или за безпристрастност и с това потенциално да се накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва на правните субекти в едно демократично общество. Отново в същата точка Съдът добавя, че запитващата юрисдикция следва да определи въз основа на всички релевантни обстоятелства, които е установила, дали това е така по отношение на орган като дисциплинарната колегия и че в подобна хипотеза принципът на предимство на правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че задължава запитващата юрисдикция да остави без приложение разпоредбата от националното право, с която на този орган е предоставена компетентността по споровете в главните производства, така че тези спорове да може да бъдат разгледани от съд, който отговаря на изискванията за независимост и безпристрастност и на който споровете в съответната област биха били подсъдни, ако посочената разпоредба не беше пречка за това.
- 27 След приемането на решение А. К., в решението си от 5 декември 2019 г. отделението по трудови спорове, разглеждащо спора, по който е отправено преюдициалното запитване по дело С-585/18, е постановило, че Krajowa Rada Sądownictwa (Национален съдебен съвет, Полша) (наричан по-нататък „KRS“) не е независим от законодателната и изпълнителната власт орган. Също така тази юрисдикция е приела, че дисциплинарната колегия не може да се разглежда като съд по смисъла на член 47 от Хартата и на член 6 от ЕКПЧ.
- 28 На 12 декември 2019 г. група народни представители внасят в Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (Сейм на Република Полша) законопроекта, въз основа на който е приет законът за изменение. Този закон е приет на 20 декември 2019 г. и влиза в сила на 14 февруари 2020 г.
- 29 Като счита, че с приемането на закона за изменение Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 7, член 8, параграф 1 и член 47 от Хартата, както и по член 6, параграф 1, букви в) и д), член 6, параграф 3 и член 9 от Регламент 2016/679, на 29 април 2020 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо до тази държава членка. Последната отговаря с писмо от 29 юни 2020 г., в което оспорва наличието на нарушение на правото на Съюза.
- 30 На 30 октомври 2020 г. Комисията приема мотивирано становище, в което поддържа, че въведеният със закона за изменение режим нарушава посочените в предходната точка разпоредби на правото на Съюза.

- 31 Предвид увеличаването на броя на висящите пред дисциплинарната колегия дела по искания да се разреши образуването на наказателно производство срещу съдии на основание член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд на 1 ноември 2020 г. Комисията отправя до полските власти няколко въпроса. На 13 ноември 2020 г. тези власти отговарят на посочените въпроси.
- 32 На 3 декември 2020 г. Комисията изпраща на Република Полша допълнително официално уведомително писмо поради правораздавателната дейност на дисциплинарната колегия на основание член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд по дела, които имат пряко отражение върху статута и изпълняването на съдийската длъжност и длъжността на помощник-съдия.
- 33 С писмо от 30 декември 2020 г. Република Полша отговаря на мотивираното становище на Комисията от 30 октомври 2020 г., като оспорва наличието на твърдяното неизпълнение на задължения и иска процедурата за установяване на нарушение да бъде прекратена.
- 34 С писмо от 4 януари 2021 г. Република Полша отговаря на допълнителното официално уведомително писмо от 3 декември 2020 г., като поддържа, че твърденията на Комисията относно липсата на независимост на дисциплинарната колегия са неоснователни.
- 35 На 27 януари 2021 г. Комисията изпраща на Република Полша допълнително мотивирано становище относно правораздавателната дейност на дисциплинарната колегия по делата за статута на съдиите и помощник-съдиите.
- 36 С писмо от 26 февруари 2021 г. Република Полша отговаря на допълнителното мотивирано становище, като изтъква, че твърдението за нарушение, изложено от Комисията в мотивираното становище, е неоснователно и иска прекратяване на процедурата.
- 37 Тъй като не намира отговорите на Република Полша за убедителни, на 31 март 2021 г. Комисията решава да предяви иска за установяване на неизпълнение на задължения и настоящата молба за допускане на обезпечителни мерки.

Искания на страните

- 38 Комисията моли Съда:
 - да разпорежи на Република Полша до постановяването на решение на Съда по същество на спора:
 - а) да спре, от една страна, прилагането на член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд и други, по силата на които дисциплинарната колегия е компетентна да се произнася както като първа, така и като втора инстанция по исканията за предоставяне на разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за предварителното им задържане, арестуване или довеждане, и от друга страна, на последиците от решения, които вече са приети от дисциплинарната колегия въз основа на този член и с които се

разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия или арестуването му, и да не препраща посочените в този член дела на юрисдикция, която не отговаря на изискванията за независимост, определени по-специално в решение А. К.;

- б) да спре прилагането на разпоредбите на член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, въз основа на който дисциплинарната колегия е компетентна да се произнася по дела относно статута и изпълняването на съдийската длъжност в Sąd Najwyższy (Върховен съд), по-специално по делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения и по делата относно пенсионирането на тези съдии, и да не препраща тези дела на юрисдикция, която не отговаря на изискванията за независимост, определени по-специално в решение А. К.;
- в) да спре прилагането на разпоредбите на член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища и член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд, които дават възможност да се търси дисциплинарна отговорност от съдиите, които са разгледали въпроса за спазването на изискванията за независимост и безпристрастност на съд, предварително създаден със закон, по смисъла на разпоредбите на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата;
- г) да спре прилагането на разпоредбите на член 42а, параграфи 1 и 2 и член 55, параграф 4 от изменения Закон за общите съдилища, на член 26, параграф 3 и член 29, параграфи 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, на член 5, параграфи 1а и 1б от изменения Закон за административните съдилища и на член 8 от закона за изменение в частта, доколкото забраняват на националните юрисдикции да проверяват дали са спазени изискванията на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата,
- д) да спре прилагането на разпоредбите на член 26, параграфи 2 и 4—6 и член 82, параграфи 2—5 от изменения Закон за Върховния съд и на член 10 от закона за изменение, които установяват изключителната компетентност на колегията за извънреден контрол и публични въпроси да разглежда оплаквания за липсата на независимост на съдия или на съд; и
- е) най-късно до един месец, след като ѝ бъде връчено определението на Съда за допускане на поисканите временни мерки, да уведоми Комисията за всички мерки, които е приела, за да се съобрази изцяло с това определение;

– да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

39 Комисията иска също от Съда на основание член 160, параграф 7 Процедурния правилник посочените в предходната точка временни мерки да бъдат постановени още преди Република Полша да представи становище.

40 Република Полша моли Съда:

– да отхвърли молбата за допускане на обезпечителни мерки като явно недопустима,

– при условията на евентуалност да отхвърли молбата за допускане на обезпечителни мерки като неоснователна, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

По искането за произнасяне по делото *inaudita altera parte*

- 41 Съгласно член 160, параграф 7 от Процедурния правилник съдията по обезпечителното производство може да уважи молбата за допускане на обезпечителни мерки и преди другата страна да представи становище, и това решение може впоследствие да се измени или отмени, включително служебно.
- 42 Съгласно практиката на Съда, по-специално когато в интерес на доброто правораздаване е желателно да се избегне положение, при което обезпечителното производство бъде изпразнено от своето съдържание и действие, член 160, параграф 7 от Процедурния правилник разрешава на съдията, който разглежда молба за постановяване на временни мерки, да постанови временно такива мерки до произнасянето на определение, с което се слага край на обезпечителното производство или до приключването на главното производство, ако то настъпи по-рано. Когато разглежда необходимостта от постановяване на определение *inaudita altera parte*, този съдия трябва да разгледа обстоятелствата по конкретния случай (определение на заместник-председателя на Съда от 19 октомври 2018 г., Комисия/Полша, C-619/18 R, непубликувано, EU:C:2018:852, т. 13 и 14 и цитираната съдебна практика).
- 43 В случая в подадената от Комисията молба за допускане на обезпечителни мерки не са изтъкнати обстоятелства, които да налагат временното постановяване на поисканите мерки до произнасянето на определение, с което се слага край на обезпечителното производство без предварително изслушване на Република Полша.
- 44 Ето защо заместник-председателят на Съда реши да не уважи искането на Комисията за произнасяне по настоящата молба за допускане на обезпечителни мерки *inaudita altera parte*.

По молбата за допускане на обезпечителни мерки

По допустимостта

- 45 Република Полша поддържа, че молбата за допускане на обезпечителни мерки е явно недопустима.
- 46 На първо място, Република Полша твърди, че националните разпоредби, които Комисията оспорва в иска по същество, не попадат в обхвата на компетентност на Съюза. Всъщност Съюзът не разполагал с никаква компетентност в областта на организацията на правосъдието на държавите членки, нито а *fortiori* с компетентност да определя политическия режим на тези държави, да определя правомощията на различните им органи, да се намесва във вътрешната им организация или да спира дейността им. По-специално въпросът за предоставянето и снемането на имунитета на съдиите и на помощник-съдиите, определянето както на дисциплинарните производства срещу лицата, изпълняващи тези длъжности, така и на обхвата на дисциплинарната им отговорност и определянето на органите, компетентни да провеждат производствата по тези дела, се уреждали изключително от националното право. В този смисъл очевидно не било от компетентността на Съда да постанови поисканите от Комисията временни мерки.

- 47 Освен това, що се отнася по-специално до временните мерки относно разпоредбите за снемането на имунитета на съдиите, молбата за допускане на обезпечителни мерки очевидно нарушавала принципа на равно третиране между държавите членки. Всъщност, въпреки че някои държави членки не предоставяли във вътрешното си право имунитет на съдиите и така те били подложени на постоянен натиск и несигурност, Комисията никога не е повдигнала твърдения за нарушения по отношение на тези държави членки.
- 48 Освен това посочената молба нарушавала принципа на несменяемост на съдиите. Всъщност както спирането на дейността на дисциплинарната колегия, така и спирането на прилагането на разпоредбите, посочени в точка 38, първо тире, букви в) и г) от настоящото определение, представлявали намеса в независимостта на съдиите в рамките на техните правораздавателни функции.
- 49 Тези доводи не могат да бъдат приети.
- 50 Всъщност, най-напред, макар да е вярно, както подчертава Република Полша, че организацията на правораздаването в държавите членки е от тяхната компетентност, при упражняването на тази компетентност държавите членки все пак са длъжни да спазват задълженията си, които произтичат за тях от правото на Съюза, и по-специално от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС (решение от 26 март 2020 г., *Miasto Łowicz и Prokurator Generalny*, С-558/18 и С-563/18, EU:C:2020:234, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 51 По силата на тази разпоредба всяка държава членка трябва да гарантира по-конкретно че органите, които като „юрисдикции“ по смисъла на правото на Съюза са част от системата и от способи за защита в областите, обхванати от правото на Съюза и следователно биха могли да се произнасят в това си качество по прилагането или тълкуването на правото на Съюза, отговарят на изискванията за ефективна съдебна защита (решение от 2 март 2021 г., *А.В. и др. (Назначаване на съдиите във Върховния съд — Жалби)* С-824/18, наричано по-нататък „решение А.В.“, EU:C:2021:153, т. 112 и цитираната съдебна практика).
- 52 В случая обаче е безспорно, че както *Sąd Najwyższy* (Върховен съд), включително дисциплинарната колегия, която е част от него, така и общите съдилища могат да се произнасят по въпроси относно прилагането или тълкуването на правото на Съюза и че в качеството си на юрисдикции по смисъла на това право попадат в обхвата на полската система за правни средства за защита в областите, обхванати от посоченото право по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, така че тези съдилища трябва да изпълняват изискванията на ефективната съдебна защита (решение от 24 юни 2019 г., Комисия/Полша (Независимост на Върховния съд), С-619/18, EU:C:2019:531, т. 56 и цитираната съдебна практика).
- 53 Освен това националните разпоредби, оспорени от Комисията в рамките на първите четири твърдения за нарушения в иска по същество (наричани по-нататък „спорните национални разпоредби“), уреждат компетентността на дисциплинарната колегия, дисциплинарния режим за съдиите в *Sąd Najwyższy* (Върховен съд), общите съдилища и административните съдилища, както и процесуалните правила за контрол на условията за независимост на тези съдии.

- 54 Следователно тези разпоредби могат да бъдат предмет на контрол от гледна точка на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС в контекста на иск за установяване на неизпълнение на задължения, а следователно и на временни мерки, които са насочени по-специално към спиране на прилагането на посочените разпоредби и са постановени от Съда на основание член 279 ДФЕС в същия този контекст.
- 55 При тези условия, противно на поддържаното от Република Полша, Съдът е компетентен да постанови поисканите от Комисията временни мерки.
- 56 По-нататък, що се отнася до довода на Република Полша, че Комисията не е оспорила уредбата относно имунитета на съдиите, съществуваща в други държави членки, чието равнище на защита на независимостта на съдиите било по-ниско от гарантираното от полския режим, достатъчно е да се констатира, че както предполагаемото наличие на правила, аналогични на спорните национални разпоредби, и дори правила, които защитават в по-малка степен независимостта на съдиите, отколкото тези разпоредби, така и липсата на оспорване от страна на Комисията на посочените правила са без значение с оглед на допустимостта на настоящата молба за постановяване на обезпечителни мерки (вж. по аналогия определение от 17 декември 2018 г., Комисия/Полша, С-619/18 R, EU:C:2018:1021, т. 58).
- 57 Накрая, не може да се приеме твърдението на Република Полша, че постановяването на исканите от Комисията временни мерки противоречи на принципа на несменяемост на съдиите. Всъщност достатъчно е да се констатира, че ако бъдат допуснати, тези мерки биха довели не до освобождаване от длъжност на съдиите в полските съдилища, и по-специално на съдиите от дисциплинарната колегия и от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, а до това временно да спре прилагането на спорните национални разпоредби до постановяването на решението на Съда по съществуващото на спора (наричано по-нататък „окончателното съдебно решение“).
- 58 На второ място, Република Полша изтъква, че подадената от Комисията молба за допускане на обезпечителни мерки е недопустима, тъй като поисканите временни мерки нямат за цел да гарантират пълното действие на окончателното съдебно решение.
- 59 Всъщност, от една страна, като посочва отново, че Съюзът не е компетентен да се намесва в дейността на конституционните органи на държавите членки, включително на върховните национални съдилища, и a fortiori да „спре“ функционирането им, Република Полша поддържа, че поисканите временни мерки биха довели до накърняване суверенитета на тази държава членка.
- 60 От друга страна, Република Полша твърди, че част от поисканите временни мерки имат за цел да се осигури изпълнението на предвижданото от Комисията окончателно съдебно решение още преди то да бъде постановено.
- 61 По-специално Република Полша изтъква най-напред, че изпълнението на такова решение не е застрашено от никакъв риск. В това отношение тя отбелязва, че ако с окончателното съдебно решение бъдат приети твърденията за нарушения в иска по същество, това решение щяло да я задължи да съобрази националното си право с изискванията, произтичащи от правото на Съюза. Комисията обаче не била доказала връзката между поисканите временни мерки и способността на Република Полша да изпълни задължението си по член 260, параграф 1 ДФЕС.

- 62 По-нататък, Република Полша отбелязва, че такова привеждане в съответствие на спорните национални разпоредби би наложило един и същ законодателен подход, независимо дали тези разпоредби са били приложими до датата на обявяване на окончателното съдебно решение или не, така че постановяването на поисканите временни мерки не допринасяло за гарантирането на ефективността на окончателното съдебно решение.
- 63 Накрая, Република Полша твърди, че временната мярка за спиране на последиците от постановените от дисциплинарната колегия решения на основание член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия или временното му задържане, трябва да се счита за явно противоречаща на целта на една временна мярка, тъй като е насочена към пораждаване на последици, които надхвърлят задълженията, произтичащи съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС от евентуалното окончателно съдебно решение.
- 64 Тези доводи също не могат да бъдат приети.
- 65 Всъщност, от една страна, от изложените в точки 50—55 от настоящото определение съображения следва, че Съдът е компетентен не само да разгледа иск за установяване на неизпълнение на задължения, какъвто е искът по същество, за оспорване на съвместимостта с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС на националните разпоредби относно организацията на правораздаването в държавите членки, каквито са разпоредбите относно дисциплинарния режим, приложим за съдиите, които трябва да се произнесат по въпроси от обхвата на правото на Съюза, както и тези, които уреждат снемането на имунитета на съдиите, но също и да постанови в рамките на производство по такъв иск временни мерки, насочени към спиране на прилагането на такива национални разпоредби, съгласно член 279 ДФЕС.
- 66 Ето защо, противно на твърденията на Република Полша, постановяването на поисканите от Комисията временни мерки не би могло да накърни суверенитета на тази държава членка, нито следователно да преследва такава цел.
- 67 От друга страна, изложените в точки 60—63 от настоящото определение доводи на Република Полша произтичат от неправилно разбиране на целта на обезпечителното производство, и по-специално на естеството и последиците на поисканите от Комисията временни мерки, както и от смесване на тази цел и обхвата на мерките за изпълнение на решение, установяващо неизпълнение на задължения на основание член 258 ДФЕС.
- 68 Всъщност необходимо е да се подчертае, че целта на обезпечителното производство е да гарантира пълното действие на бъдещото съдебно решение в главното производство, към което се отнася твърдението за нарушение, за да се избегне рискът от непълнота на осигуряваната от Съда съдебна защита. В това отношение, що се отнася до временна мярка, с която се цели да се спре прилагането на национална разпоредба, такава мярка по-специално е насочена към избягване на риска незабавното прилагане на тази национална разпоредба да доведе до значителна и непоправима вреда за интересите, които изтъква ищецът. При това положение необходимостта от посочената мярка следва да се преценява само по отношение на вероятността от настъпване на значителна и непоправима вреда, която евентуално би произтекла от отказа да бъде постановена такава временна мярка, в случай че впоследствие бъде уважен/а искът или жалбата по същество (вж. в този смисъл определение от 17 декември 2018 г., Комисия/Полша, С-619/18 R, EU:C:2018:1021, т. 60, 61 и 64 и цитираната съдебна практика).

- 69 Следователно, противно на поддържаното от Република Полша, дори да се приеме за доказан фактът, че не съществува риск при уважаването на иска по същество тази държава членка да не осигури изпълнението на окончателното съдебно решение, този факт няма връзка с целта на обезпечителното производство, що се отнася по-специално до временна мярка за спиране на действието на национална разпоредба, като поисканата от Комисията, и следователно е без значение с оглед на допустимостта на настоящата молба за допускане на обезпечителни мерки.
- 70 Същото важи и за изтъкнатото от Република Полша обстоятелство, че изпълнението на окончателното съдебно решение, в случай че искът бъде уважен, би довело до същите задължения за тази държава членка, независимо дали поисканите от Комисията временни мерки бъдат постановени или не.
- 71 Всъщност подобно обстоятелство не само няма връзка с целта на обезпечителното производство, така както е описана в точка 68 от настоящото определение, но и произтича от член 260, параграф 1 ДФЕС, съгласно който, ако Съдът установи, че държава членка не е изпълнила свое задължение, което произтича от Договорите, тази държава членка е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решението на Съда.
- 72 По този начин, независимо дали поисканите от Комисията временни мерки бъдат постановени от Съда или не, в случай че искът по същество бъде уважен, за да изпълни окончателното съдебно решение, Република Полша ще бъде длъжна съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС да приведе в съответствие националното си право и да предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че националните юрисдикции, които са част от системата ѝ от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията за ефективна съдебна защита по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС.
- 73 Накрая, макар да е вярно, както по същество посочва Република Полша, че въпросът кои са мерките, свързани с изпълнението на решението за установяване на неизпълнение на задължения, не е предмет на решението, постановено на основание член 258 ДФЕС (решение от 8 април 2014 г., Комисия/Унгария, С-288/12, ЕУ:С:2014:237, т. 33 и цитираната съдебна практика), това обстоятелство не означава, противно на твърдяното от тази държава членка, че постановяването на определена временна мярка като тази за спирането на действието на член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, както и на поледиците от решенията, постановени от дисциплинарната колегия въз основа на тази разпоредба, би породило действие, надхвърлящо произтичащите от това решение задължения, каквито следват от член 260, параграф 1 ДФЕС, и поради това би противоречало на целта на една временна мярка.
- 74 Всъщност е достатъчно да се констатира, че ако доводите на Република Полша бъдат приети, това би означавало обезпечителното производство във връзка с иск за установяване на неизпълнение на задължения съгласно член 258 ДФЕС да бъде напълно изпразнено от съдържание, доколкото в решението, установяващо неизпълнението на задължения, Съдът не може да разпорежи на съответната държава членка да приеме определени мерки, за да изпълни това решение (определение на заместник-председателя на Съда от 21 май 2021 г., Чешка република/Полша, С-121/21 R, ЕУ:С:2021:420, т. 30).
- 75 От изложените по-горе съображения следва, че молбата за постановяване на временни мерки е допустима.

По съществуването на молбата

- 76 Член 160, параграф 3 от Процедурния правилник предвижда, че в молбите за допускане на обезпечителни мерки трябва да се изложат „предметът на спора, обстоятелствата, установяващи неотложността, както и фактическите и правните основания, които обосновават вероятната основателност на иска или жалбата“.
- 77 Така съдията по обезпечителното производство може да допусне временна мярка само ако установи, че на пръв поглед постановяването ѝ е фактически и правно обосновано (*fumus boni juris*) и че тя е неотложна, в смисъл че е необходимо да бъде разпоредена и да породи действието си преди решението по съществуването на спора, за да се избегне значително и непоправимо увреждане на интересите на молителя. При необходимост съдията по обезпечителното производство също така претегля съответните интереси. Тези условия са кумулативни, поради което молбата за постановяване на временни мерки трябва да се отхвърли, ако едно от тях не е изпълнено (определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 78 Ето защо следва да се провери дали посочените по-горе условия са изпълнени спрямо поисканите временни мерки. В това отношение е необходимо последователно да се прецени основателността на молбите за допускане на обезпечителните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б), г), д) и в) от настоящото определение.

По временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение

– *По *fumus boni juris**

- 79 Съгласно постоянната практика на Съда условието за *fumus boni juris* е изпълнено, когато поне едно от твърденията, на които е основана иска или жалбата си страната, поискала временните мерки, на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание. Това е така в частност когато някое от тези твърдения сочи наличието на сложни правни въпроси, чието решение не е очевидно от самото начало и следователно предполага задълбочен анализ, който не може да се извърши от съдията по обезпечителното производство, а трябва да бъде предмет на производството по съществуването на спора, или когато пренията между страните разкриват наличието на съществено противоречие по правен въпрос, чието решение не е категорично ясно (определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 52 и цитираната съдебна практика).
- 80 В настоящия случай Комисията изтъква, че четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, което се отнася до националните разпоредби, предмет на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение, на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание, тъй като то се състои по-конкретно в това, че като е предоставила на дисциплинарната колегия, чиято независимост и безпристрастност не са гарантирани, компетентност да се произнася по делата относно разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за предварителното им задържане, по делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и по делата относно пенсионирането на тези съдии, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС.

- 81 В това отношение Комисията се основава, от една страна, на факта, че делата, които са от компетентността на дисциплинарната колегия съгласно член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, имат пряко отражение върху статута и условията за упражняване на функциите от съдиите, и от друга страна, на съображенията, изложени в точки 52—81 от определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша (С-791/19 R, EU:C:2020:277), и дадените от Съда насоки за тълкуване в решение А. К., от които следва, че твърдение за нарушение, основано на липсата на независимост и безпристрастност на дисциплинарната колегия, на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание.
- 82 За да се провери дали условието за *fumus boni iuris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение, следва да се подчертае, че както бе припомнено в точка 51 от настоящото определение, съгласно член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС всяка държава членка трябва да гарантира по-конкретно че органите, които, като „юрисдикции“ по смисъла на правото на Съюза, са част от системата и от способи за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, и следователно биха могли да се произнасят в това си качество по прилагането или тълкуването на правото на Съюза, отговарят на изискванията за ефективна съдебна защита (решение А.В., т. 112 и цитираната съдебна практика).
- 83 За да се гарантира тази защита обаче, запазването на независимостта на посочените органи е от първостепенно значение, както се потвърждава от член 47, втора алинея от Хартата, който споменава достъпа до „независим“ съд сред изискванията, свързани с основното право на ефективно правно средство за защита (вж. в този смисъл решение от 18 май 2021 г., Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ и др., С-83/19, С-127/19, С-195/19, С-291/19, С-355/19 и С-397/19, EU:C:2021:393, т. 194 и цитираната съдебна практика).
- 84 Това изискване за независимост на съдилищата, присъщо за правосъдната дейност, спада към основното съдържание на правото на ефективна съдебна защита и на основното право на справедлив съдебен процес, което има кардинално значение като гаранция за защитата на всички права, които правните субекти черпят от правото на Съюза, и за опазването на общите ценности на държавите членки, прогласени в член 2 ДЕС, по-конкретно на ценността правова държава. В съответствие с принципа на разделение на властите, характерен за функционирането на всяка правова държава, трябва да се гарантира независимостта на съдилищата спрямо законодателната и изпълнителната власт (вж. в този смисъл решение от 18 май 2021 г., „Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ и др., С-83/19, С-127/19, С-195/19, С-291/19, С-355/19 и С-397/19, EU:C:2021:393, т. 195 и цитираната съдебна практика).
- 85 Съгласно постоянната съдебна практика тези гаранции за независимост и безпристрастност изискват наличието на правила — по-конкретно за състава на съответния орган, за назначаването, срока на упражняване на функциите, както и основанията за самоотвод, отвод и освобождаване от длъжност на членовете му — които позволяват да се отстрани всяко оправдано съмнение у правните субекти в неподатливостта на въпросния орган на влиянието на външни фактори и в неутралността му по отношение на противопоставящите се интереси (решение от 20 април 2021 г., Repubblica, С-896/19, EU:C:2021:311, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 86 В това отношение е важно съдиите да са защитени от външна намеса или натиск, които могат да застрашат тяхната независимост. Правилата, приложими към статута на съдиите и към упражняването на съдийската им длъжност, трябва по-специално да позволяват да

- се изключи не само всяко пряко влияние под формата на инструкции, но и всички форми на косвено влияние, които биха могли да насочват решенията на съответните съдии и по този начин да се отстрани впечатлението за липсата на независимост или на безпристрастност на тези съдии, с което да може да се накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва на правните субекти в едно демократично общество и една правова държава (решение от 18 май 2021 г. Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ и др., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 и C-397/19, EU:C:2021:393, т. 197 и цитираната съдебна практика).
- 87 В този контекст Съдът е постановил, че изискването за независимост на съдиите налага дисциплинарният режим за лицата, натоварени с осъществяването на съдебни функции, да съдържа необходимите гаранции за пълно избягване на риска от използване на подобен режим като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения. В това отношение въвеждането на правила, които определят по-конкретно както действията, които представляват дисциплинарни нарушения, така и конкретно приложимите санкции, които предвиждат намесата на независим орган по реда на процедура, гарантираща изцяло прогласените в членове 47 и 48 от Хартата права, по-конкретно правото на защита, и които закрепват възможността за оспорване пред съд на решенията на дисциплинарните органи, представлява набор от съществени гаранции за целите на опазването на независимостта на съдебната власт (решение от 18 май 2021 г., Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ и др., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 и C-397/19, EU:C:2021:393, т. 198 и цитираната съдебна практика).
- 88 Освен това, когато държава членка предвижда специални правила, уреждащи наказателните производства срещу съдии, като правилата за снемането на имунитета им за целите на образуването на наказателно производство, изискването за независимост на съдиите налага, за да се отстрани всяко оправдано съмнение у правните субекти, като посоченото в точка 85 и 86 от настоящото определение, тези специални правила да са обосновани от обективни и проверими цели, свързани с доброто правораздаване, и подобно на правилата за дисциплинарната отговорност на тези съдии, да предвиждат необходимите гаранции, за да се осигури, че както самата процедура по снемане на имунитета на съдиите, така и наказателното производство не могат да бъдат използвани като система за политически контрол върху дейността на посочените съдии, и че те гарантират напълно правата, закрепени в членове 47 и 48 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 18 май 2021 г., Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ и др., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 и C-397/19, EU:C:2021:393, т. 213 и цитираната съдебна практика). Това важи в още по-голяма степен, когато решенията, с които се разрешава снемане на имунитета на съдиите за целите на образуването на наказателно производство срещу тях, сами по себе си пораждат последици по отношение на статута или условията за упражняване на съдебните функции на съответните съдии.
- 89 От изложеното по-горе следва, че за да гарантират, че националните съдилища, които са част от системата им от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, сред които по-специално на изискването за независимост, и да изпълнят по този начин задължението си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, държавите членки трябва да гарантират, че режимът относно статута и условията за осъществяване на функциите на съдиите в тези съдилища, и в частност приложимите за тези съдии правила за снемането на имунитета, е съобразен с принципа на независимост на съдиите конкретно като гарантират, че постановените в рамките на този режим актове ще се приемат или контролират от орган,

който на свой ред отговаря на гаранциите, присъщи за ефективната съдебна защита (вж., по-аналогия, определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 35).

- 90 В случая обаче следва да се констатира, от една страна, че делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и делата за пенсионирането на тези съдии, които са от компетентността на дисциплинарната колегия съгласно член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, не само могат да предполагат прилагането на правото на Съюза, но и както отбелязва Комисията, се отнасят до статута и условията за упражняване на функциите от тези съдии.
- 91 От друга страна, както изтъква Комисията, без това да се оспорва от Република Полша, решенията, с които се разрешава снемане на имунитета на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и от общите съдилища за целите на образуването на наказателно производство срещу тях, водят до временно отстраняване от длъжност за неопределен срок, както и до намаляване от 25 % до 50 % на възнаграждението им за същия период. Ето защо делата относно разрешение образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за предварителното задържане, които са от компетентността на дисциплинарната колегия по силата на член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, се отнасят до статута и условията за упражняване на функциите от съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища.
- 92 Следователно в съответствие с посочената в точка 89 от настоящото определение съдебна практика, за да изпълни задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, Република Полша трябва да гарантира, че компетентността да се произнася по делата, посочени в член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, е поверена на орган, отговарящ на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, сред които по-специално на изискването за независимост.
- 93 В този смисъл четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество повдига въпроса дали дисциплинарната колегия отговаря на тези изисквания.
- 94 В това отношение е необходимо да се припомни, че в решение А. К. Съдът е трябвало да определи обхвата на изискванията за независимост и безпристрастност именно в контекста на орган като дисциплинарната колегия.
- 95 От една страна, що се отнася до условията, при които са назначени съдиите, които разглеждат делата в дисциплинарната колегия, след като отбелязва, че те са назначени от президента на Република Полша по предложение на KRS, Съдът приема в точки 137 и 138 от решение А. К., като се позовава по-конкретно на точки 115 и 116 от решение от 24 юни 2019 г., Комисия/Полша (Независимост на Върховния съд) (С-619/18, EU:C:2019:531), че участието на KRS в процеса по назначаване на съдии по принцип наистина може да е годно да допринесе за обективното протичане на този процес, като зададе рамки на свободата на действие, с която разполага президентът на Република Полша при упражняването на така предоставеното му правомощие, но все пак това е така само при определени условия, едно от които е самият KRS да е достатъчно независим от законодателната и изпълнителната власт и от президента на Република Полша. По този въпрос обаче в точки 142—145 от решение А. К. въз основа на представените от запитващата юрисдикция данни Съдът

посочва обстоятелства, които, взети заедно, могат да събудят съмнение в независимостта на орган като KRS (вж. също определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 68 и 69).

- 96 От друга страна, независимо от условията за назначаване на съдиите в дисциплинарната колегия и от ролята на KRS в това отношение, в точки 147—151 от решение А. К. Съдът посочва други обстоятелства, които характеризират по-пряко тази дисциплинарна колегия, и в точка 152 от същото решение констатира, че не всички те са годни сами по себе си и отделно от останалите да породят съмнение в независимостта на дисциплинарната колегия, но при съвкупното им наличие въпросът би могъл да стои другояче още повече ако проверката по отношение на KRS покаже, че той не е независим от законодателната и изпълнителната власт (вж. също определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 71).
- 97 Предвид предоставените от Съда в решение А. К. насоки за тълкуване и предвид съдебното решение на отделението по трудови спорове от 5 декември 2019 г. вследствие на това решение на Съда, на пръв поглед не е изключено дисциплинарната колегия да не отговаря на изискването за независимост на съдиите, което произтича от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС (вж. в този смисъл определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 77).
- 98 Следователно, без произнасяне на този етап по основателността на доводите, изтъкнати от страните в рамките на четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, което е от компетентността само на съда, разглеждащ делото по същество, следва да се направи изводът, че с оглед на изтъкнатите от Комисията обстоятелства, както и на съдебната практика, посочена в точки 82—89 от настоящото определение, а също и на насоките за тълкуване, предоставени по-специално с решение А. К., доводите, изтъкнати от тази институция в твърдението за нарушение, на пръв поглед не изглеждат лишени от сериозно основание по смисъла на цитираната в точка 79 от същото определение съдебна практика.
- 99 Доводите, изтъкнати от Република Полша, не могат да оборят този извод.
- 100 Всъщност, на първо място, Република Полша поддържа, че с оглед на скорошното практика на Съда относно изискванията за гарантиране на правото на ефективни съдебна защита по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, произтичаща по-специално от решения от 9 юли 2020 г., Land Hessen (С-272/19, EU:C:2020:535), и от 20 април 2021 г., Repubblica (С-896/19, EU:C:2021:311), както и от определение на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2020 г., Съвет/Sharpston (С-424/20 P (R), непубликувано, EU:C:2020:705), и от определение на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2020 г., Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки (Т-180/20, непубликувано, EU:T:2020:473), четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество следва да бъде отхвърлено. Всъщност, от посочената съдебна практика следвало, че произтичащото от тази разпоредба на Договора задължение на държавите членки да гарантират независимостта на съдебната власт, допуска процедури за назначаване на съдии от политици, в които не участват представителите на съдиите и които не подлежат на съдебен контрол.
- 101 Противно на твърденията на Република Полша обаче, от една страна, решения от 9 юли 2020 г., Land Hessen (С-272/19, EU:C:2020:535), и от 20 април 2021 г., Repubblica (С-896/19, EU:C:2021:311), само прилагат предходната практика на Съда, и по-специално правните

- принципи, изведени в решение А. К. От друга страна, в определение от 10 септември 2020 г., Съвет/Sharpston (С-424/20 Р (R), непубликувано, EU:C:2020:705) заместник-председателят на Съда само е констатирал, че жалбата в главното производство срещу решение, прието от представителите на правителствата на държавите членки, на пръв поглед е явно недопустима, тъй като то не е взето от институция, орган, служба или агенция на Съюза и не подлежи на контрола за законосъобразност, упражняван от Съда на основание член 263 ДФЕС, като тази констатация е потвърдена в определението от 16 юни 2021 г., Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки (С-684/20 Р, непубликувано, EU:C:2021:486), постановено по жалба срещу определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г., Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки (Т-180/20, непубликувано, EU:T:2020:473).
- 102 Следователно посочената в точка 100 от настоящото определение съдебна практика не може да постави под въпрос наличието на *fumus boni juris*, що се отнася до четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество.
- 103 На второ място, Република Полша изтъква ирелевантността на решение А. К. относно въпроса дали четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание, с мотива че това решение е постановено в специфичен фактически контекст.
- 104 В това отношение, макар да е вярно, че в решение А. К. Съдът не констатира несъответствие на разглежданото полско законодателство с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, а оставя на запитващата юрисдикция грижата да извърши необходимата за тази цел преценка, следва да се припомни, че въведеното с член 267 ДФЕС производство за преюдициално запитване представлява производство за пряко сътрудничество между Съда и юрисдикциите на държавите членки. В рамките на това производство, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, всяка преценка на обстоятелствата по делото е от компетентността на националния съд, който следва да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално решение, за да може да се произнесе, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда, докато Съдът е оправомощен единствено да се произнася по тълкуването или валидността на дадена разпоредба от правото на Съюза с оглед на фактите, които са му посочени от националния съд (решения от 25 октомври 2017 г., *Polbud — Wykonawstwo*, С-106/16, EU:C:2017:804, т. 27, от 30 май 2018 г., *Dell'Acqua*, С-370/16, EU:C:2018:344, т. 31 и от 20 април 2021 г., *Repubblica*, С-896/19, EU:C:2021:311, т. 28).
- 105 В това отношение Съдът има различни задачи в зависимост от това дали е сезиран с преюдициално запитване, или с иск за установяване на неизпълнение на задължения. Всъщност, докато в производството по иск за установяване на неизпълнение на задължения Съдът трябва да провери дали оспорваната от Комисията или от друга държава членка национална мярка или практика противоречи на правото на Съюза, в общ план и без да е необходимо да има съответно производство пред националните юрисдикции, то в преюдициалното производство пък Съдът има за задача да подпомогне запитващата юрисдикция при решаването на висящия пред нея конкретен спор (решения от 26 март 2020 г., *Miasto Łowicz и Prokurator Generalny*, С-558/18 и С-563/18, EU:C:2020:234, т. 47 и от 20 април 2021 г., *Repubblica*, С-896/19, EU:C:2021:311, т. 29 и цитираната съдебна практика).

- 106 В това отношение следва също да се припомни, че в хода на преюдициалното производство, макар да не се произнася по съвместимостта на разпоредби от национално право с норми от правото на Съюза, Съдът е компетентен да предостави на запитващата юрисдикция всички насоки за тълкуване, свързани с това право, които могат да ѝ позволят при решаването на спора, с което е сезирана, да прецени дали е налице такова съответствие (решения от 26 януари 2010 г., *Transportes Urbanos y Servicios Generales*, С-118/08, ЕУ:С:2010:39, т. 23 и от 20 април 2021 г., *Repubblika*, С-896/19, ЕУ:С:2021:311, т. 30).
- 107 Въз основа на тази съдебна практика в точка 132 от решение А. К. Съдът уточнява, че се е ограничил само до преценка на разпоредбите на правото на Съюза, давайки им тълкуване, което да е полезно за запитващата юрисдикция, а последната е компетентна с оглед на дадените ѝ от Съда тълкувателни насоки да прецени в съответствието на разглежданото полско законодателство с правото на Съюза, за да реши висящите пред нея спорове (вж. също определение от 8 април 2020 г., *Комисия/Полша*, С-791/19 R, ЕУ:С:2020:277, т. 75).
- 108 Що се отнася конкретно до тези обстоятелства, доколкото те са свързани главно с правомощията на дисциплинарната колегия, състава ѝ, условията и процедурата за назначаване на членовете ѝ и степента ѝ на самостоятелност в рамките на *Sąd Najwyższy* (Върховен съд), релевантността им не може да е ограничена само в контекста на специфичните факти, до които се отнася решението на *Sąd Najwyższy* (Върховен съд) от 5 декември 2019 г. (определение от 8 април 2020 г., *Комисия/Полша*, С-791/19 R, ЕУ:С:2020:277, т. 76).
- 109 В този смисъл не може да се приеме доводът на Република Полша за пълната липса на релевантност на решение А. К. с оглед на преценката дали на пръв поглед четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество не изглежда лишено от сериозно основание.
- 110 На трето място, Република Полша изтъква съществуването в други държави членки на правила, подобни на тези на Република Полша, що се отнася до процедурата за назначаване на съдиите във върховните национални съдилища. В този контекст Република Полша посочва, от една страна, съществуващите в Чешката република, Германия, Ирландия, Литва, Малта и Австрия режими, съгласно които подборът на тези съдии бил поверен изключително или предимно на лица от изпълнителната или законодателната власт, и от друга страна, съществуващите в Белгия Дания и Франция режими, по силата на които представителите на съдебната власт участвали в процедурата за назначаване на съдиите в най-висшите съдилища, без обаче да упражняват решаващо влияние върху избора на тези съдии. Освен това, що се отнася по-специално до процедурата за назначаване на членовете на KRS, Република Полша посочва и испанския режим, като прави връзка с условията за назначаването на членовете на *Consejo General del Poder Judicial* (Национален съдебен съвет, Испания). Според Република Полша липсата на оспорване от страна на Комисията на тези национални режими показвала, че твърдението за нарушение относно посочената институция, свързано с липсата на независимост на дисциплинарната колегия, е неоснователно.
- 111 В това отношение обаче е достатъчно да се отбележи, че за целите на настоящото производство Република Полша не може надлежно да се позовава на предполагаемото наличие на правила, подобни на националните разпоредби, посочени в четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, за да докаже, че условието за *fumus boni juris* не е изпълнено по отношение на това твърдение за нарушение (определение от 17 декември 2018 г., *Комисия/Полша* С-619/18 R, ЕУ:С:2018:1021, т. 58).

- 112 На четвърто и последно място, Република Полша се позовава на особеностите на полската уредба за назначаване на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и на процедурата за назначаване на членовете на KRS — орган, който участва в избора на тези съдии — за да докаже, че тази уредба отговаря на изискванията за независимост на съдиите.
- 113 Като се имат предвид обаче по-специално тълкувателните насоки, предоставени от Съда в решение А. К., тези доводи не позволяват да се установи, че четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество на пръв поглед изглежда напълно лишено от сериозно основание.
- 114 От изложените по-горе съображения следва изводът, че условието за *fumus boni juris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение.

– По неотложността

- 115 Както беше припомнено в точка 68 от настоящото определение, съгласно постоянната практика на Съда целта на обезпечителното производство е да гарантира пълното действие на бъдещия окончателен съдебен акт, за да се предотврати рискът от непълнота на осигуряваната от Съда правна защита. За да се постигне тази цел, неотложността трябва да се преценява с оглед на необходимостта от постановяване на временни мерки, за да се избегне рискът от настъпване на значителна и непоправима вреда за страната, която иска временна защита. Тази страна трябва да докаже, че не може да изчака приключването на производството по същество, без да претърпи вреда от такова естество. За да се установи наличието на подобна значителна и непоправима вреда, не е необходимо да се изисква настъпването на вредата да бъде установено с абсолютна сигурност. Достатъчно е същото да може се предвиди с достатъчна степен на вероятност (определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 82 и цитираната съдебна практика).
- 116 Освен това съдията по обезпечителното производство трябва да заключи — само с цел да прецени неотложността и без това да означава, че той изразява каквото и да е становище по основателността на изтъкнатите от молителя в това производство твърдения за нарушения по съществуващото на спора — че е възможно тези твърдения за нарушения да бъдат приети. Всъщност значителната и непоправима вреда, чието вероятно настъпване трябва да се докаже, е тази, която евентуално би произтекла от отказа да бъдат постановени исканите временни мерки, в случай че впоследствие бъде уважен/а искът или жалбата по същество (определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, С-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 83 и цитираната съдебна практика).
- 117 Следователно в случая за целите на преценката на неотложността Съдът трябва да приеме, че посочените в четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби могат да възлагат компетентността да приема решения както по делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и по делата относно пенсионирането на тези съдии, така и по делата относно разрешенията за образуването на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за предварителното им задържане на орган, чиято независимост и непристрастност е възможно да не са гарантирани, и следователно да е в противоречие със задълженията на Република Полша по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС да

- гарантира, че националните съдилища, които са част от системата ѝ от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията за ефективна съдебна защита.
- 118 За целите на тази преценка следва освен това да се вземе предвид фактът, че дисциплинарната колегия вече е започнала да осъществява дейност по делата, посочени в член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд.
- 119 Освен това, що се отнася по-специално до делата относно разрешенията за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за предварителното им задържане, необходимо е да се вземе предвид и фактът, че както отбелязва Комисията, без това да се оспорва от Република Полша, първо, през периода от влизането в сила на закона за изменение на 14 февруари 2020 г. до 15 март 2021 г. дисциплинарната колегия е била сезирана с повече от 40 искания, сред които и искане относно председателя на отделението по трудови спорове, и че считано от 5 ноември 2020 г., вече са разгледани 20 искания. Второ, броят на исканията относно съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) се е увеличил през седмиците, предхождащи подаването на иска по същество, като по-специално на 16 март 2021 г. от Prokuratura Krajowa (Национална прокуратура, Полша) са подадени искания за разрешение за образуване на наказателно производство срещу трима съдии от наказателната колегия на този съд. Трето, дисциплинарната колегия е постановила повече от дванадесет решения, с които се разрешава образуването на наказателни производства срещу съдии, както и временното отстраняване от длъжност и намаляването на възнаграждението им с 25—50 % за периода на временното отстраняване от длъжност.
- 120 В този контекст следва да се провери дали, както твърди Комисията, прилагането на националните разпоредби, посочени в четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, и запазването на последиците от решенията, постановени от дисциплинарната колегия на основание член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, могат да причинят значителна и непоправима вреда от гледна точка на правния ред на Съюза.
- 121 В това отношение, както следва от посочената в точки 88 и 89 от настоящото определение съдебна практика, фактът, че поради прилагането на националните разпоредби, посочени в четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, до постановяването на окончателно съдебно решение разглеждането на делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд), на делата за пенсионирането на тези съдии и на тези относно разрешенията за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник съдии или за предварителното им задържане, е възложено на орган, чиято независимост е възможно да не е гарантирана, а именно на дисциплинарната колегия, може да постави под съмнение независимостта на Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища за същия период.
- 122 Всъщност, както посочва Комисията и както следва и от практиката на Съда, дори само потенциалният риск за съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища исканията относно снемането на имунитета им с цел образуването на наказателно производство срещу тях да бъдат разгледани от орган, чиято независимост е възможно да не е гарантирана, би могъл да засегне тяхната собствена независимост предвид последиците, до които може да доведе снемането на имунитета на засегнатите съдии, а

именно временно отстраняване от длъжност за неопределен период и намаляване на възнаграждението им с 25—50 % също за неопределен период (вж. по аналогия определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, C-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 90).

- 123 Също така самият факт, че разглеждането на делата, които имат значение от гледна точка на статута и условията на труд на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд), каквито са тези по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения и относно пенсионирането, е поверено на орган, чиято независимост е възможно да не е гарантирана, може да породи у правните субекти съмнения относно независимостта на посочените съдии.
- 124 От практиката на Съда следва обаче, че фактът, че поради прилагането на национална разпоредба, която е предмет на иск за иск за установяване на неизпълнение на задължения, е възможно независимостта на Sąd Najwyższy (Върховен съд) да не е гарантирана до постановяването на решения по този иск, може да причини значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза, а съответно и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, както и за прогласените в член 2 ДЕС ценности, на които се основава Съюзът, и по-специално правовата държава (вж. в този смисъл определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, C-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 92 и цитираната съдебна практика).
- 125 От изложеното по-горе следва, че както изтъква Комисията, прилагането на посочените в четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби, доколкото възлагат на дисциплинарната колегия, чиято независимост е възможно да не е гарантирана, компетентността да се произнася, от една страна, по делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения относно съдии в Sąd Najwyższy (Върховен съд), по делата за пенсионирането на тези съдии и на тези относно разрешенията за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии от полската съдебна система или за предварителното им задържане, може да причини значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза.
- 126 Накрая, след като дори потенциалният риск за съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища исканията относно снемането на имунитета им с цел образуването на наказателно производство срещу тях да бъдат разгледани от орган като дисциплинарната колегия, чиято независимост е възможно да не е гарантирана, би могъл да застраши независимостта на тези съдии, то а fortiori приемането от този орган на решения за снемането на имунитета на съдии, водещи до временното отстраняване от длъжност на съответните съдии и до намаляването на възнаграждението им, може да засили съмненията у правните субекти в неподатливостта на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища на влияние и на външни фактори, които да насочват техните решения и може да стане причина посочените съдии да не създават впечатление за независимост или за безпристрастност и с това да се накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва на правните субекти в едно демократично общество и в една правова държава.
- 127 Следователно фактът, че поради запазването на последиците от решенията на дисциплинарната колегия, с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия, е възможно независимостта на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и общите съдилища, която не е предмет на тези решения, да не е гарантирана до обявяването на окончателното съдебно решение, може да доведе до

- значителна и непоправима вреда от гледна точка на правото на Съюза, още повече че упражняването на правосъдната функция през този период е възложено единствено на тези съдии.
- 128 Както отбелязва Комисията, подобна опасност може да се избегне само ако се гарантира на засегнатите от тези решения съдии, възстановяването на статута им съгласно закона, както и на правата и условията за упражняване на техните функции, които са се прилагали преди приемането на посочените решения.
- 129 При тези условия следва да се приеме, че Комисията е доказала, че в случай на отказ за постановяване на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение, прилагането на националните разпоредби, предмет на четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, от една страна, и запазването на последиците от решенията, с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдии от полската съдебна система, от друга страна, могат да причинят значителна и непоправима вреда от гледна точка на правния ред на Съюза.
- 130 Доводите, които Република Полша изтъква, за да докаже липсата на неотложност, не могат да поставят под въпрос тази преценка.
- 131 На първо място, Република Полша изтъква, че в случая условието за неотложност не е изпълнено, тъй като Комисията късно е предприела последователните действия за преустановяване на твърдяното неизпълнение на задължения по четвъртото твърдение за нарушение в иска, тъй като дисциплинарната колегия е компетентна да се произнася по дела, като посочените в член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, от приемането на Закона за Върховния съд, а не от приемането на закона за изменение.
- 132 Всъщност, що се отнася до точки 2 и 3 от член 27, параграф 1 от изменения Закон за Върховния съд, тези точки вече са се съдържали в Закона за Върховния съд. Точка 1а от него само разширявала правомощията на дисциплинарната колегия да се произнася по делата по разрешенията за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за тяхното предварително задържане, произтичащи от други разпоредби на Закона за Върховния съд, по отношение на първоинстанционното производство, що се отнася до делата срещу съдиите в общите съдилища и помощник-съдиите.
- 133 Освен това по отношение на компетентността на дисциплинарната колегия по делата по член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд тълкувателните насоки, предоставени от на Съда в решение А. К., позволявали да се предотврати всяка опасност от значителна и непоправима вреда, произтичаща от прилагането на тази разпоредба. Всъщност, ако с оглед на посочените тълкувателни насоки следва да се направи изводът, че разглеждането от дисциплинарната колегия на едно от тези дела не позволява да се гарантира правото на независим съд, разпоредбата на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата давала възможност да се изключи прилагането на разпоредбите за предоставянето на дисциплинарната колегия на компетентност да се произнесе по това дело и то да бъде препратено на друг съд, който би бил компетентен да се произнесе, ако не съществуваха тези разпоредби.

- 134 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че както е видно от точки 29—37 от настоящото определение, Комисията е изпратила на Република Полша първото официално уведомително писмо относно закона за изменение на 29 април 2020 г., а именно четири месеца след приемането му след законодателна процедура, която е продължила само осем дни. Като се има предвид обаче фактът, че със закона за изменение са извършени промени не само в Закона за Върховния съд, но и в други закони, като Закона за общите съдилища и Закона за административните съдилища, такъв четиримесечен срок за разглеждане на всички изменения, въведени със закона за изменение, и тяхната съвместимост с правото на Съюза не може да се счита за неразумен. Освен това хронологичната последователност на кореспонденцията между Комисията и Република Полша, разменена между официалното уведомително писмо и предявяването на иска по същество, по никакъв начин не разкрива бездействие от страна на тази институция, що се отнася до постъпките за установяване на твърдяното неизпълнение на задължения.
- 135 По-нататък, що се отнася до компетентността, предоставена на дисциплинарната колегия с член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, освен че е безспорно, че това е нова разпоредба, въведена със закона за изменение, в писменото си становище Република Полша е потвърдила представените от Комисията данни относно броя на исканията за снемане на съдебен имунитет, с който е била сезирана дисциплинарната колегия в периода от 14 февруари 2020 г. до 15 март 2021 г., а също така и относно броя на исканията, разгледани от тази колегия след 5 ноември 2020 г., припомнени в точка 119 от настоящото определение.
- 136 Вярно е, че Република Полша оспорва изведеното от тези данни заключение на Комисията, а именно за нарастването на дейността на дисциплинарната колегия по член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд през последните месеци преди предявяването на иска по същество и на настоящата молба за допускане на обезпечителни мерки, като това нарастване според посочената институция доказвало, че е налице неотложност. Всъщност тази държава членка отбелязва, че когато на юрисдикция е предоставена със закон компетентността да разглежда нова категория дела, тя трябва първо да проучи тези дела, така че броят на първоначално постановените решения във въпросната област в първоначалния период неминуемо е малък. Така Република Полша стига до извода, че не може разумно да се твърди, че дейността на дисциплинарната колегия се е увеличила, единствено въз основа на факта, че след приемането на закона за изменение тя е постановила повече решения през периода 5 ноември 2020 г.—15 март 2021 г., отколкото през периода 14 февруари 2020 г.—5 ноември 2020 г.
- 137 При все това чрез въпросното твърдение Република Полша не само влиза в противоречие със собствения си довод, че дисциплинарната колегия се произнася от повече от три години по делата като тези по член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд, но също така показва, че дейността на дисциплинарната колегия по приемането на решения на основание на тази разпоредба в периода преди подаването на иска за установяване на изпълнение на задължения действително е по-интензивна, отколкото в периода непосредствено след влизането в сила на закона за изменение.
- 138 Накрая, за да докаже липсата на неотложност, Република Полша няма основание да се позовава на факта, че член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд вече е бил част от Закона за Върховния съд, нито на това, че решение А. К. позволявало да бъде смекчен рискът от настъпването на значителна и непоправима вреда от прилагането на тази разпоредба. Всъщност законът за изменение въвежда някои

разпоредби, които Комисията оспорва в рамките на иска по същество, по-специално защото биха попречили на националните съдилища да приложат произтичащите от това решение принципи, в резултат на което след влизането в сила на закона за изменение биха засегнали ефективността на това решение по отношение на посочените цели.

- 139 На второ място, Република Полша поддържа, че от самия факт, че имунитетът на съдия, срещу когото съществуват доказателства за извършването на престъпление, е снет и спрямо него може да бъде образувано наказателно производство, не следвала никаква вреда за правораздаването. Още по-малко съществувала опасност от настъпването на такава вреда, поради факта че наказателното производство след решението за снемане на имунитета се провежда не пред дисциплинарната колегия, а пред наказателната колегия.
- 140 В това отношение обаче е достатъчно да се отбележи, че както е видно от съдържащите се в точки 121—125 от настоящото определение изводи, опасността от настъпване на значителна и непоправима вреда произтича не от факта, че срещу съдиите в полската съдебна система може да бъде постановено решение за снемане на имунитета им с цел образуване на наказателно производство срещу тях, а от обстоятелството, че такива решения са постановени от орган, чиято независимост е възможно да не е гарантирана. При това положение обстоятелството, че наказателното производство след решението за снемане на имунитета не се провежда пред дисциплинарната колегия, не води до предотвратяването на тази опасност.
- 141 От изложените по-горе съображения следва изводът, че условието за неотложност е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение.

– *По претеглянето на интересите*

- 142 Видно е, че при повечето обезпечителни производства както постановяването, така и отказът да се постанови спиране на изпълнението могат в известна степен да породят някои окончателни последици, като при разглеждането на молбата за спиране на изпълнението съдията по обезпечителното производство трябва да претегли рисковете, свързани с всяко от възможните решения. Конкретно това означава в частност да се прецени дали интересът на поискалата временните мерки страна от спиране на прилагането на определени национални разпоредби има превес над интереса от незабавното им прилагане. При тази преценка следва да се определи дали евентуалната отмяна на тези разпоредби, след като Съдът уважи иска по същество, би позволила да се отстранят последиците от незабавното им изпълнение, и обратно, в каква степен спирането на прилагането им би могло да попречи за осъществяването на целите на тези разпоредби, в случай че искът бъде отхвърлен (определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша, C-791/19 R, EU:C:2020:277, т. 104 и цитираната съдебна практика).
- 143 В случая Комисията поддържа, че ако Съдът уважи четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, след като е отказал да допусне временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение, доброто функциониране на правния ред на Съюза би било засягано систематично и би се стигнало до непоправимо накърняване на правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, и на посочените в член 2 ДЕС ценности, а ако Съдът допусне поисканите временни мерки, а впоследствие отхвърли посоченото твърдение за нарушение, това би довело единствено, от една страна, до временното спиране на дейността, произтичаща от компетентността на

дисциплинарната колегия по член 27, параграф 1, точки 1а, 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, и от друга страна, до неизпълнение на решенията на дисциплинарната колегия относно имунитета на съдиите.

- 144 От своя страна, що се отнася, на първо място, до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква а) от настоящото определение, Република Полша изтъква, първо, че спирането на прилагането на член 27, параграф 1, точка 1а от изменения Закон за Върховния съд нарушавало не само принципа на субсидиарност и основните принципи на правния ред на Съюза, но също така и основните принципи на демократичната система на правовата държава, защитени от Конституцията на Република Полша, което би могло да причини значителна и непоправима вреда за тази държава и за нейните граждани.
- 145 В това отношение обаче е достатъчно да се отбележи, че както бе припомнено в точка 50 от настоящото определение, макар организацията на правораздаването в държавите членки да е от тяхната компетентност, при упражняването на тази компетентност те все пак са длъжни да спазват задълженията, които произтичат за тях от правото на Съюза, и по-специално от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС.
- 146 Второ, Република Полша твърди, че спирането на действието на всички решения, с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдиите, би довело до погасяване по давност на част от извършените престъпления. Освен това в случаите на висящи производства делата трябвало започнат от самото начало с внасянето на нов обвинителен акт, което също така имало за последица, че изтеклото време би позволило на част от извършителите на престъпления да избегнат отговорността си. Накрая, спирането на действието на всички решения на дисциплинарната колегия водело до отмяна на мерките, които съдилищата биха могли да разпоредят, за да защитят жертвите на престъпления като изнасилване или домашно насилие. В този смисъл постановяването на поисканата от Комисията временна мярка би нанесло вреда на интересите на пострадалите от престъпленията, извършени от съдиите, срещу които са приети решения.
- 147 Без да се засяга основателността на твърдението на Република Полша, че ако бъде спряно действието на решенията на дисциплинарната колегия относно снемането на имунитета на съдия, това може да доведе до погасяване по давност на извършените от съответните съдии престъпления, следва да се констатира, че тази държава членка не предоставя данни относно броя на решенията, чието спиране на действието би могло да доведе до такава последица с оглед на свързаните с тях конкретни обстоятелства. Освен това тази държава членка не представя конкретни данни, въз основа на които да може да се установи наличието на решения за снемане на имунитета на съдия, за да бъде образувано срещу него наказателно производство за изнасилване или за домашно насилие, в резултат на които са предприети мерки за защита на пострадалите от тези престъпления. Така Република Полша не е доказала наличието на опасност от настъпване на твърдяната вреда.
- 148 Трето, Република Полша изтъква, че връщането към правораздавателна дейност на съдиите, срещу които е повдигнато обвинение, би породило, от една страна, реална опасност за сигурността на правораздаването, тъй като тези съдии биха могли да се възползват от връщането си, по-специално за да благоприятстват личните си интереси, и от друга страна, би довело до липса на впечатление за независимостта на посочените

- съдии, което щяло да причини непоправима вреда за полското правосъдие съд и за начина, по който то се възприема от правните субекти. Всъщност трудно можело да се говори за впечатление за независимост на съдия, срещу когото са отправени обвинения в корупция.
- 149 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че съдия, който би се възползвал от възобновяването на правораздавателната си дейност, за да благоприятства личните си интереси при упражняването на съдебните си функции, би могъл да бъде обект на мерките, предвидени от националното право за пресичането на такова поведение, включително евентуално наказателни мерки, стига в последния случай решението за снемане на имунитета на съответния съдия да бъде постановено от независима съдебна инстанция, отговаряща на посочените в решение А. К. изисквания.
- 150 От друга страна, вярно е, че предвид функциите, които съдиите трябва да изпълняват, възобновяването на дейността на съдия, обвинен в извършване на престъпления, които по естеството си предполагат податливост на външните влияния, каквото е престъплението корупция, би могло да породи съмнения относно независимостта на този съдия, но това не променя факта, че Република Полша не е посочила никакви данни какъв процент от всички приети от дисциплинарната колегия решения за снемане на имунитета в периода от влизането в сила на закона за изменение на 14 февруари 2020 г. до подаването на иска за установяване на неизпълнение на задължения на 31 март 2021 г. представляват решенията срещу съдии, обвинени в извършването на такъв вид престъпления, а посочването на подобна информация би позволило да се прецени съществуването и тежестта на сочената вреда.
- 151 На второ място, що се отнася до постановяването на посочените в точка 38, първо тире, буква б) от настоящото определение временни мерки, Република Полша подчертава факта, че прилагането на член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд не би довело до никаква вреда, тъй като съгласно решение А. К. при опасност от действително нарушение на правата на страна било възможно образувателите на посоченото основание дела да се препратят на съд, който гарантира правото на независим съд. За разлика от това, ако прилагането на тази разпоредба бъде спряно, дисциплинарната колегия щяла да е лишена от възможността да разглежда дела, по които не е повдигнато никакво твърдение за нарушение относно гарантирането от тази колегия на правото на независим съд.
- 152 Поради изложените в точка 138 от настоящото определение причини обаче не може да се установи ползността на решение А. К. като средство, позволяващо да се предотврати рискът от настъпване на значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза от прилагането на член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд.
- 153 При тези условия следва да се направи изводът, че претеглянето на наличните интереси е в подкрепа на постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, букви а) и б) от настоящото определение.

По временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение

*– По *fumus boni juris**

- 154 Комисията поддържа, че на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание първото твърдение за нарушение в иска по същество, което се отнася до националните разпоредби, предмет на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение, и се състои по-конкретно в това, че като е забранила на националните юрисдикции да проверяват дали са спазени изискванията на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, с оглед на практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 6, точка 1 от ЕКПЧ, както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза.
- 155 В това отношение, като се позовава по-специално на правните принципи, изведени в решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и НГ/Комисия (С-542/18 RX-II и С-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), и по-специално в точки 55—57 и 73—75 от това решение, от които следва, че съдебният контрол за законосъобразност на назначаването на съдии и на легитимността на съдебните органи, по-специално що се отнася до нередностите в процедурата за назначаване на длъжността „съдия“, е необходим, за да се гарантира основното право на ефективни правни средства за защита на правните субекти в областите, обхванати от правото на Съюза, Комисията твърди, че посочените в първото твърдение за нарушение в иска по същество разпоредби, като забраняват на полските съдилища да осъществяват такъв контрол, са в нарушение на член 19, параграф 1 ДЕС, във връзка с член 47 от Хартата.
- 156 Освен това забраната за упражняване на такъв контрол възпрепятствала националните юрисдикции на основание член 267 ДФЕС да отправят до Съда преюдициални въпроси относно тълкуването на изискванията на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон.
- 157 Накрая, Комисията поддържа, че фактът, че твърденият системен характер на акта за назначаване на длъжността съдия в Полша не може да бъде поставен под въпрос в съответствие с Конституцията на Република Полша, не можел да обоснове изключването на съдебния контрол, чиято цел е да се провери спазването на изискването на правото на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, за да се гарантира основното право на ефективна съдебна защита в областите, обхванати от правото на Съюза. Комисията добавя, че в случай на установено нарушение на това основно право принципът на ефективност и принципът на предимство на правото на Съюза, произтичащи от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, изисквали националните правила, включително правилата от конституционен порядък, да останат без приложение, когато това се налага в резултат на претеглянето на принципа на правна сигурност спрямо спазването на приложимото право и особената роля, която трябва да изпълнява съдебната власт в едно демократично общество, както следвало от точка 151 от решение А. В.

- 158 Република Полша твърди, че националните разпоредби, оспорени от Комисията в първото твърдение за нарушение в иска по същество, които предвиждат забрана да се поставя под въпрос наличието на служебно правоотношение или на мандат на съдиите в нарушение на конституционните разпоредби, по никакъв начин не са пречка националните съдилища да проверяват спазени ли са изискванията на правото на Съюза относно независим и непристрастен съд, предварително създаден със закон, по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, тъй като правна забрана, свързана с невъзможни действия, щяла да бъде лишена от всякаква правна стойност.
- 159 Всъщност според Република Полша гарантираното с член 47 от Хартата право на независим и непристрастен съд, предварително създаден със закон, не включва правото на частноправен субект да поиска разглеждането на въпроса за мандата на съдията, който е разгледал или ще разгледа отнасящото се до него дело.
- 160 В това отношение, за да се провери дали условието за *fumus boni iuris* е изпълнено по отношение на постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение, следва, на първо място, да се констатира, с оглед на становището на Република Полша, че националните разпоредби, посочени в първото твърдение за нарушение в иска по същество, забраняват на Sąd Najwyższy (Върховен съд), общите съдилища и административните съдилища да проверяват редовността на процедурата за назначаване на заседаващите в състава съдии и евентуално да установяват нередовността на подобна процедура.
- 161 Всъщност от изложените в точки 158 и 159 от настоящото определение твърдения на Република Полша е видно, че тази държава членка не оспорва факта, че посочените национални разпоредби забраняват на националните юрисдикции да извършват такава проверка, а оспорва факта, че такава забрана, която била в съответствие с полските конституционни разпоредби, може да се счита за неизпълнение на задълженията ѝ по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС да гарантира правото на независим и непристрастен съд, създаден със закон.
- 162 Така първото твърдение за нарушение в иска по същество повдига въпроса дали, за да изпълнят задължението си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата да гарантират, че националните съдилища, които са част от системата им от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, включително на тези за независимост, държавите членки трябва да гарантират, че тези съдилища ще могат да проверяват редовността на процеса по назначаване на заседаващите в състава съдии.
- 163 В това отношение следва да се посочи, както Съдът вече е констатирал, че от основното право на ефективно правно средство за защита пред независим и непристрастен съд, предварително създаден със закон, гарантирано от член 47 от Хартата, следва, че всяко лице по принцип трябва да има възможност да се позове на нарушение на това право. От това следва, че трябва съдът на Съюза да може да провери дали нередовност, опорочаваща спорната процедура за назначаване, е могла да доведе до нарушаване на това основно право (решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и HG/Комисия (C-542/18 RX-II и C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, т. 55).

- 164 Гаранциите за достъп до независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, и по-специално тези, които определят понятието, както и неговия състав, са крайъгълният камък на правото на справедлив процес. То предполага, че когато възникне сериозно съмнение във връзка с това, всяка юрисдикция има задължението да провери дали с оглед на състава си тя представлява такъв съд. Тази проверка е необходима за доверието, което съдилищата на демократично общество трябва да вдъхват на правните субекти. В този смисъл такъв контрол е съществена формалност, чието спазване е абсолютна процесуална предпоставка и трябва да се проверява служебно (вж. в този смисъл решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и НГ/Комисия (С-542/18 RX-II и С-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 165 Освен това според постоянната практика на Европейския съд по правата на човека изразът „създаден в съответствие със закона“ е въведен в член 6, параграф 1, първо изречение от ЕКПЧ, на който съответства член 47, втора алинея, изречение първо от Хартата, за да не се позволи организацията на съдебната система да бъде оставена на свободната преценка на изпълнителната власт и за да бъде тази материя уредена с приет от законодателната власт закон по начин, отговарящ на нормите, регулиращи упражняването на нейната компетентност. Съдът е уточнил, че този израз отразява именно принципа на правовата държава и се отнася не само до правната основа за самото съществуване на съда, но и до заседаващия по всяко дело състав, както и всяка друга разпоредба от вътрешното право, чието незачитане води до нередовност на участието на един или повече съдии при разглеждането на делото, което включва по-специално разпоредбите относно независимостта и безпристрастността на членовете на съответната юрисдикция (решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и НГ/Комисия (С-542/18 RX-II и С-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, т. 73 и цитираната съдебна практика).
- 166 Европейският съд по правата на човека е отбелязал също, че самото естество на правото на лицето делото му да бъде разгледано от съд, „създаден със закон“ по смисъла на член 6, параграф 1 от ЕКПЧ, включва процеса на назначаване на съдиите (решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и НГ/Комисия (С-542/18 RX-II и С-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, т. 74 и цитираната съдебна практика).
- 167 В този смисъл нередовност, допусната при назначаването на съдиите в съответната съдебна система, води до нарушение на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата по-конкретно когато тази нередовност е от такова естество и толкова сериозна, че създава реална опасност други власти, по-конкретно изпълнителната власт, да могат неоснователно да упражняват дискреционни правомощия, излагащи на опасност почтеността на резултата, до който води процесът на назначаването, и предизвиквайки по този начин в съзнанието на правните субекти на основателно съмнение в независимостта и безпристрастността на съответния съдия/съдии, което се получава, когато става въпрос за основни правила, представляващи неразделна част от изграждането и функционирането на съдебната система (решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и НГ/Комисия (С-542/18 RX-II и С-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, т. 75).
- 168 Накрая, в точка 171 от решение А. К. Съдът постановява, че правото на Съюза не допуска възможност произнасянето по спорове, свързани с прилагането на това право, да е от изключителната компетентност на орган, който не представлява независим и безпристрастен съд по смисъла на член 47 от Хартата. От това Съдът заключава, че запитващата юрисдикция следва да определи в светлината на предоставените насоки за тълкуване дали това е така по отношение на органа, компетентен да разгледа споровете в

главните производства, а именно дисциплинарната колегия, и че в подобна хипотеза принципът на предимство на правото на Съюза задължава запитващата юрисдикция да остави без приложение разпоредбата от националното право, с която на този орган е предоставена такава компетентност.

- 169 Както обаче е посочено в точка 108 от настоящото определение, предоставените от Съда тълкувателни насоки на запитващата юрисдикция да прецени дали дисциплинарната колегия представлява независим и безпристрастен съд по смисъла на правото на Съюза, се отнасят именно до условията и процедурата за назначаване на членовете на този орган.
- 170 В този смисъл изглежда, че за да изпълнят задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, държавите членки трябва да гарантират възможността за съдебен контрол за спазването от националните съдилища, които са част от системата им от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, и от съдиите в тези съдилища, на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, който включва по-специално контрол за редовност на процедурата за назначаването на съдиите в посочените съдилища.
- 171 При това положение на пръв поглед не може да се изключи, че националните разпоредби, посочени в първото твърдение за нарушение в иска за установяване на неизпълнение на задължения, доколкото забраняват на националните съдилища да проверяват редовността на процедурата за назначаване на съдия или легитимността на съда, нарушават задължението на Република Полша по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата, с оглед на практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 6, параграф 1 от ЕКПЧ, да гарантира, че националните съдилища, които са част от системата ѝ за ефективна защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията, присъщи за ефективна съдебна защита.
- 172 На второ място, от постоянната практика на Съда е видно също, че всеки национален съд като орган на държава членка, сезиран в рамките на своята компетентност, има задължението съгласно предвидения в член 4, параграф 3 ДЕС принцип на сътрудничество да приложи пряко приложимото право на Съюза в неговата цялост и да защити правата, които то дава на частноправните субекти, като остави без приложение всяка разпоредба на вътрешното право, която евентуално му противоречи, независимо дали предхожда, или следва по време нормата на правото на Съюза (решения от 8 септември 2010 г., *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, т. 55 и цитираната съдебна практика и от 21 януари 2021 г., *Whiteland Import Export*, C-308/19, EU:C:2021:47, т. 31).
- 173 От това следва, че всяка разпоредба на национална правна система и всяка законодателна, административна или съдебна практика, която може да намали ефикасността на правото на Съюза, поради факта че отказва на компетентния да прилага това право съд правомощието в самия момент на прилагането да извърши всичко необходимо, за да изключи прилагането на националните законови разпоредби, които евентуално представляват пречка за пълната ефикасност на пряко приложимите норми на Съюза, е несъвместима с изискванията, произтичащи от самото естество на правото на Съюза (решения от 8 септември 2010 г., *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, т. 56 и цитираната съдебна практика и от 4 декември 2018 г., *Minister for Justice and Equality и Commissioner of An Garda Síochána*, C-378/17, EU:C:2018:979, т. 36).

- 174 При това положение национална разпоредба, която не позволява на национален съд, сезиран в рамките на своята компетентност да приложи разпоредбите на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата и да остави без приложение всяка национална разпоредба, която противоречи на тези разпоредби от правото на Съюза, е в нарушение на принципа на предимство на правото на Съюза.
- 175 При тези условия на пръв поглед не може да се изключи, че посочените в първото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби нарушават също задълженията на тази държава членка по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата по силата на принципа на предимство на правото на Съюза.
- 176 Следователно без произнасяне на този етап по основателността на доводите, изтъкнати от страните в рамките на четвъртото твърдение за нарушение в иска по същество, което е от компетентността само на съда, разглеждащ делото по същество, следва да се направи изводът, че с оглед на обстоятелствата, на които се позовава Комисията, и на посочената в точки 163—186, 172 и 173 от настоящото определение съдебна практика доводите, изтъкнати от тази институция във връзка с твърдението за нарушение, на пръв поглед не изглеждат лишени от сериозно основание по смисъла на цитираната в точка 79 от същото определение съдебна практика.
- 177 Ето защо следва да се констатира, че условието за *fumus boni iuris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение, без да е необходимо да се преценява на пръв поглед основателността на довода, че посочените в първото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби нарушават член 267 ДФЕС, както следва от цитираната в точка 79 от настоящото определение съдебна практика.

– *По неотложността*

- 178 В съответствие с посочената в точка 116 от настоящото определение съдебна практика за целите на преценката на неотложността Съдът трябва да приеме, че доколкото забраняват на съдиите в *Sąd Najwyższy* (Върховен съд), общите и административните съдилища да проверяват редовността на процедурата за назначаване на съдиите и при необходимост да констатират незаконосъобразността на такава процедура, националните разпоредби, посочени в първото твърдение за нарушение в иска по същество, могат да нарушават задължението на Република Полша по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата да гарантира, че националните юрисдикции, които са част от системата и от способи за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита. Следва също да се приеме, че тези национални разпоредби могат да възпрепятстват националните съдилища, сезирани в рамките на своята компетентност да прилагат разпоредбите на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата и да оставят без приложение националните разпоредби, които противоречат на тези разпоредби на правото на Съюза, и следователно биха могли да нарушават принципа на предимство на правото на Съюза.
- 179 Следва да се отбележи, че фактът, че поради прилагането на посочените в първото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби до обявяването на окончателното съдебно решение полските съдилища могат да бъдат възпрепятствани да проверяват спазването от съдия или съд на изискванията, присъщи за ефективна съдебна защита, може през този период да застраши независимостта на посочените полски

- юрисдикции, а следователно в съответствие с цитираната в точка 124 от настоящото определение съдебна практика би могла да настъпи значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза, а съответно и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, както и за прогласените в член 2 ДЕС ценности, на които се основава Съюзът, и по-специално правовата държава.
- 180 В допълнение особеностите на правния контекст, в който се вписват тези разпоредби, правят още по-вероятен риска от настъпването на такава сериозна и непоправима вреда.
- 181 Всъщност следва да се припомни, че законът за изменение е последният елемент от цяла поредица законодателни реформи, свързани с организацията на полската съдебна власт, въведени от Република Полша от края на 2015 г. Извършената през 2017 г. реформа обаче е силно критикувана, по-специално поради системните недостатъци на равнището на независимостта на полските съдилища, които тя съдържа по-конкретно по отношение на условията за назначаване на съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд), като тази реформа впрочем е дала повод за няколко иска за установяване на неизпълнение на задължения, за редица преюдициални запитвания, отправени до Съда, и за приемането от Комисията на 20 декември 2017 г. в съответствие с член 7, параграф 1 ДЕС на Предложение за решение на Съвета относно констатирането на очевиден риск от тежко нарушение на принципите на правовата държава от страна на Република Полша (СОМ(2017) 835 final).
- 182 В контекст, в който независимостта на полските съдилища е сериозно поставена под съмнение поради посочените в предходната точка законодателни реформи, прилагането на национални разпоредби, които биха възпрепятствали националните съдилища да проверяват спазването от съдия или съд на изискванията за независимост на съдиите, очевидно само би увеличило съществуващите съмнения относно независимостта на тези съдилища, би подсило липсата на впечатление за независимост на полската съдебна власт и би утежило загубата на доверие на правните субекти и другите държави членки в съдебната система на Република Полша.
- 183 Република Полша твърди, че задължението на националните юрисдикции да спазват принципа на предимство на правото на Съюза, има за последица да предотвратява риска от настъпване на значителна и непоправима вреда, произтичаща от прилагането на националните разпоредби, посочени в първото твърдение за нарушение в иска по същество.
- 184 Този довод обаче не може да се приеме, тъй като, както бе посочено в точка 178 от настоящото определение, за да се прецени неотложността, следва да се приеме, че тези разпоредби могат да възпрепятстват националните съдилища да прилагат разпоредбите на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата и да оставят без приложение националните разпоредби, които нарушават посочените разпоредби на правото на Съюза, което би довело до нарушение от тези съдилища на принципа на предимство на правото на Съюза.
- 185 Освен това е необходимо да се вземе предвид фактът, че изпълнението от национален съд на задълженията му по силата на принципа на предимство на правото на Съюза би предполагало този съд да не се съобрази с разглежданите национални разпоредби, което би могло да представлява дисциплинарно нарушение. В това отношение следва да се отбележи, че в становището си относно временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение, Република Полша признава, че преценката на

- редовността на назначаването на съдия може да представлява нарушение, предвидено в член 107, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за общите съдилища, както и в член 72, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за Върховния съд.
- 186 Както обаче подчертава Комисията, самата перспектива за национални съдии срещу тях да бъде образувано дисциплинарно производство, поради това че са изпълнили задълженията си по силата на принципа на предимство на правото на Съюза, може да ги възпре да спазват този принцип.
- 187 Накрая, за да докаже липсата на неотложност, Република Полша не може надлежно да се позовава на съществуването на система за обжалване на решенията, постановени от националните съдилища, като същевременно тази държава членка не изтъква каквото и да било доказателство, от което може да се установи, че в контекст като описания в точки 181 и 182 от настоящото определение тази система е изградена така, че да дава възможност рискът от настъпване на значителна и непоправима вреда с оглед на правния ред на Съюза при прилагането на разглежданите национални разпоредби да бъде предотвратен.
- 188 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се направи изводът, че условието за неотложност е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение.
- *По претеглянето на интересите*
- 189 В случая Комисията поддържа, че ако Съдът уважи първото твърдение за нарушение в иска по същество, след като е отказал да допусне временната мярка, посочена в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение, ще настъпи значителна и непоправима вреда за правния ред за Съюза и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, а ако Съдът допусне посочената мярка, а впоследствие отхвърли това твърдение за нарушение, това би довело единствено до временното спиране на прилагането на посочените в него разпоредби.
- 190 Република Полша изтъква, че спирането на прилагането на националните разпоредби нарушавало основните принципи, които произтичат по-специално от Конституцията на Република Полша, и поради това подобно спиране не означавало, че съдилищата ще могат да освобождават съдии при условия, различни от предвидените в член 180 от Конституцията. Накрая, последиците от подобно спиране явно увреждали интересите на правосъдието.
- 191 С оглед на произтичащите от принципа на предимство на правото на Съюза последици Република Полша не може надлежно да се позовава на противоречие между разпоредбите на вътрешното право, включително конституционни, и последиците от прилагането на постановена от Съда временна мярка, каквато е спирането на действието на националните разпоредби, посочени в първото твърдение за нарушение в иска по същество, нито на вредата за интересите на тази държава членка, която би произтекла от изпълнението на подобна мярка в резултат на това противоречие. Във всеки случай, дори да се приеме за установена, такава вреда не може да има предимство пред общия интерес на Съюза с оглед на правилното функциониране на неговия правен ред.

- 192 При тези условия следва да се направи изводът, че претеглянето на наличните интереси е в подкрепа на постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение.

По временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение

– По fumes boni juris

- 193 Комисията поддържа, че на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание второто твърдение за нарушение в иска по същество, което се отнася до националните разпоредби, предмет на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение, и се състои по-конкретно в това, че като е предоставила с тези разпоредби изключителната компетентност на колегията за извънреден контрол и публични въпроси да се произнася по оплаквания и правни въпроси, отнасящи се до липсата на независимост на съд или съдия, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза.
- 194 Комисията поддържа, че съгласно посочените национални разпоредби нито една национална юрисдикция, различна от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, не може да извършва преценка на независимостта на съд или съдия по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, нито да отправи до Съда преюдициално запитване по тези въпроси на основание член 267 ДФЕС.
- 195 Комисията припомня по-специално, че от решение А. К. следва, че всеки национален съд, който се намира в положение, сходно с това на запитващата юрисдикция по съединените дела, по които е постановено това решение, е длъжен да провери дали съответната юрисдикция е независима въз основа на обстоятелствата, изброени в точка 171 от същото решение, и ако от тази проверка следва, че тя не отговаря на тези изисквания, да остави без приложение националните разпоредби, противоречащи на член 19, параграф 1 ДЕС и на член 47 от Хартата, по силата на принципа на предимство на правото на Съюза.
- 196 Република Полша оспорва твърдението, че предоставянето на специален състав като колегията за извънреден контрол и публични въпроси на компетентността да разглежда въпросите относно независимостта на даден съдия или съд, може да представлява нарушение на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 47 от Хартата. В това отношение посочената държава членка уточнява, че такова предоставяне е мотивирано от необходимостта да се гарантира специализация по тези основни въпроси с конституционен характер и да се предотврати рискът от разнородна съдебната практика по въпросите на независимостта на правосъдието.
- 197 За да се провери дали условието за *fumes boni juris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение, на първо място, следва да се посочи, както е видно от доводите на страните, че второто твърдение за нарушение повдига по-специално въпроса дали член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата позволява разглеждането на въпросите относно независимостта на съдиите да бъде запазено за специализирана юрисдикция, и при положителен отговор — какви условия трябва да бъдат изпълнени, за

да се гарантира правото на ефективна съдебна защита на правните субекти. Поставя се на обсъждане сложен правен въпрос, чието разрешение не е категорично ясно и следователно предполага задълбочен анализ, който не може да се извърши от съдията по обезпечителното производство.

- 198 На второ място, следва да се констатира, че както изтъква Комисията, без това да се оспорва от Република Полша, по силата на националните разпоредби, посочени във второто твърдение за нарушение в иска по същество, първо, единствено колегията за извънреден контрол и публични въпроси е компетентна да разглежда правни въпроси относно независимостта на съдия или съд, така че националните съдилища са длъжни да отправят до тази колегия всеки въпрос от такова естество, повдигнат по делата, които разглеждат. Второ, преценките на тази колегия относно независимостта на съдия или съд са задължителни за националните съдилища. Трето, единствено посочената колегия е компетентна да разглежда искания за установяването на незаконосъобразността на влезли в сила решения на Sąd Najwyższy (Върховен съд), общите съдилища и административните съдилища, ако твърдяната незаконосъобразност е свързана със статута на съдия на лицето, което се е произнесло.
- 199 При това положение и предвид цитираната в точки 163—168 от настоящото определение съдебна практика, на пръв поглед не може да се изключи, че посочените в първото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби, тъй като възпрепятстват съставите на Sąd Najwyższy (Върховен съд), различни от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, както и съставите на общите съдилища и на административните съдилища да проверяват спазването от съдия или съд на изискванията за независимост на съдиите, нарушават задължението на Република Полша по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата да гарантира, че националните съдилища, които са част от системата ѝ от способности за защита в областите, обхванати от правото на Съюза, отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита.
- 200 На трето място, както вече беше припомнено в точка 173 от настоящото определение, всяка разпоредба на национална правна система и всяка законодателна, административна или съдебна практика, която може да намали ефикасността на правото на Съюза, поради факта че отказва на компетентния да прилага това право съд правомощието в самия момент на прилагането да извърши всичко необходимо, за да изключи прилагането на националните законови разпоредби, които евентуално представляват пречка за пълната ефикасност на пряко приложимите норми на Съюза, е несъвместима с изискванията, произтичащи от самото естество на правото на Съюза (решение от 8 септември 2010 г., Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, т. 56 и цитираната съдебна практика).
- 201 Съдът е уточнил, че такъв е по-специално случаят, когато при противоречие между разпоредба на правото на Съюза и последващ национален закон решаването на този конфликт е предоставено на орган, различен от съда, от който е поискано да осигури прилагането на правото на Съюза, и имащ правомощието да упражни своя собствена преценка, дори така произтичащата пречка за пълната ефикасност на правото на Съюза да е само временна (решение от 8 септември 2010 г., Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 202 Накрая, Съдът е уточнил също, че ако изводите на даден национален съд не са в съответствие с правото на Съюза, това право изисква всеки друг национален съд, който съгласно националното право е безусловно обвързан от даденото от първия съд тълкуване

на правото на Съюза, сам да вземе решение да не приложи нормата на вътрешното право, която го задължава да се съобрази с възприетото от първия съд тълкуване на правото на Съюза, и че такава хипотеза би била налице в частност когато поради обвързаността си с подобна норма на вътрешното право националният съд се оказва възпрепятстван при разглеждането на отнесените до него дела надлежно да вземе предвид факта, че съгласно решение на Съда дадена разпоредба на националното право трябва да се смята за противоречаща на правото на Съюза, и да се увери, че е надлежно гарантирано предимството на правото на Съюза, като вземе всички необходими мерки за тази цел (определение от 7 юни 2018 г., *Filippi и др.*, C-589/16, EU:C:2018:417, т. 35 и 36 и цитираната съдебна практика).

- 203 Така, с оглед на посочената в точка 200—202 от настоящото определение съдебна практика на пръв поглед не може да се изключи, че посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби нарушават задълженията на тази държава членка по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата по силата на принципа на предимство на правото на Съюза.
- 204 Следователно, без произнасяне на този етап по основателността на доводите, изтъкнати от страните в рамките на второто твърдение за нарушение в иска, което е от компетентността само на съда, разглеждащ делото по същество, следва да се направи изводът, че с оглед на изтъкнатите от Комисията обстоятелства, както и на съдебната практика, посочена в точки 163—186 и 200—202 от настоящото определение, доводите, изтъкнати от тази институция в рамките на това твърдение за нарушение, на пръв поглед не изглеждат лишени от сериозно основание по смисъла на цитираната в точка 79 от същото определение съдебна практика.
- 205 Ето защо следва да се констатира, че условието за *fumus boni iuris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение, без да е необходимо да се преценява основателността на пръв поглед на довода, че посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби нарушават член 267 ДФЕС, както следва от цитираната в точка 79 от настоящото определение съдебна практика.

– *По неотложността*

- 206 В съответствие с посочената в точка 116 от настоящото определение съдебна практика за целите на преценката на неотложността Съдът трябва да приеме, че посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби, с които на колегията за извънреден контрол и публични въпроси е предоставена изключителната компетентност да се произнася по правни въпроси, отнасящи се до липсата на независимост на съдия или съд, и следователно възпрепятстват съдиите в *Sąd Najwyższy* (Върховен съд), общите и административните съдилища да проверяват дали по отношение на даден съдия или съд са спазени изискванията за независимост на съдиите, могат да нарушават задължението на Република Полша по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата да гарантира, че съдилищата отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита. Следва също да се приеме, че посочените разпоредби могат да възпрепятстват националните съдилища, сезирани в рамките на своята компетентност да прилагат член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с

- член 47 от Хартата и да оставят без приложение националните разпоредби, които противоречат на тези разпоредби на правото на Съюза, и по този начин могат да нарушават принципа на предимство на правото на Съюза.
- 207 Следва да се отбележи фактът, че поради прилагането на посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби до обявяването на окончателното съдебно решение националните юрисдикции, различни от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, са възпрепятствани да разглеждат въпроси за независимостта на даден съдия или съд и така да проверяват дали по отношение на него са спазени изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, може да доведе до заплаха за независимостта на полските съдилища през този период и следователно в съответствие с посочената в точка 124 от настоящото определение съдебна практика може да доведе до значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза, а съответно и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, както и за прогласените в член 2 ДЕС ценности, на които се основава Съюзът, и по-специално правовата държава.
- 208 В допълнение, особеностите на правен контекст като описания в точки 181 и 182 от настоящото определение, в които се вписват тези разпоредби, увеличават вероятността от риск от настъпването на такава сериозна и непоправима вреда.
- 209 Република Полша оспорва факта, че съществува опасност от настъпването на такава вреда, тъй като до обявяването на окончателното съдебно решение твърденията за нарушение, свързани с независимостта на съдия или съд, ще бъдат разглеждани от колегията за извънреден контрол и публични въпроси, чиято независимост не повдигала съмнения.
- 210 Следва обаче да се вземе предвид фактът, че от една страна, подобно на дисциплинарната колегия, колегията за извънреден контрол и публични въпроси е създадена със Закона на Върховния съд и както е видно от становището на Република Полша, членовете на тази колегия се назначават след процедура, която също както процедурата за членовете на дисциплинарната колегия се провежда с участието на KRS. Като се имат предвид обаче съдържащите се в решение А. К. насоки за тълкуване, противно на твърдяното от тази държава членка, не може да се потвърди, че независимостта на колегията за извънреден контрол и публични въпроси не поражда никакво съмнение.
- 211 От друга страна, е необходимо да се отбележи, че съгласно член 26, параграф 3 от изменения Закон за Върховния съд делата относно установяването или преценката на законосъобразността на назначаването на даден съдия или на легитимността му да упражнява правораздавателни функции не се разглеждат от колегията за извънреден контрол и публични въпроси.
- 212 От това следва, че прилагането на посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби ще означава, че до обявяването на окончателното съдебно решение нито една национална юрисдикция няма да може да се произнесе по тези въпроси, което, както бе установено при разглеждането на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение, може да доведе до значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза и за правата на ефективни правни средства за защита на правните субекти.

213 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се направи изводът, че условието за неотложност е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение.

– *По претеглянето на интересите*

214 Комисията посочва, че ако Съдът уважи второто твърдение за нарушение в иска по същество, след като е отказал да допусне временната мярка, посочена в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение, ще настъпи значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, а ако Съдът допусне посочената мярка, а впоследствие отхвърли това твърдение за нарушение, това би довело единствено до временното спиране на прилагането на разпоредбите на член 26, параграфи 2 и 4—6 и член 82, параграфи 2—5 от изменения Закон за Върховния съд.

215 От своя страна Република Полша изтъква, от една страна, че спирането на действието на посочените във второто твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби нямало да означава, че националните съдилища ще могат да разглеждат въпросите, за които тези разпоредби предвиждат, че са изключително от компетентността на колегията за извънреден контрол и публични въпроси, така че подобно спиране не би допринесло за постигането на преследваната от него цел. От друга страна, посоченото спиране щяло да засегне правото на съд, предварително създаден със закон, и на принципа на правна сигурност, тъй като не съществувала национална разпоредба, която да урежда материалната компетентност за разглеждане на правните въпроси, за които посочените разпоредби предвиждат, че са изключително от компетентността на колегията за извънреден контрол и публични въпроси.

216 В това отношение следва да се припомни, че изпълнението на временна мярка за спиране на прилагането на дадена национална разпоредба включва задължението съответната държава членка да гарантира възстановяването на правното положение, съществувало преди влизането в сила на тази разпоредба, като до постановяването на окончателното съдебно решение тази държава членка е длъжна да прилага разпоредбите, отменени, заменени или изменени с разпоредбите, чието прилагане е спряно (вж. в този смисъл решение от 17 декември 2018 г., Комисия/Полша, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, т. 95 и 107).

217 В този смисъл не може да се приеме за установено, че ще бъдат накърнени правото на съд, предварително създаден със закон, и принципът на правна сигурност, което според Република Полша произтичало от това, че до обявяването на окончателното съдебно решение ще бъде спряно прилагането на националните разпоредби, посочени във второто твърдение за нарушение в иска по същество.

218 При тези условия следва да се направи изводът, че претеглянето на наличните интереси е в подкрепа на постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква д) от настоящото определение.

По временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение

*– По *fumus boni juris**

- 219 Комисията поддържа, че на пръв поглед не изглежда лишено от сериозно основание третото твърдение за нарушение в иска по същество, което се отнася до националните разпоредби, предмет на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение, и се състои в това, че като е приела и е оставила в сила член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища и член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд, които дават възможност да се квалифицира като дисциплинарно нарушение проверката за спазването на съюзните изисквания за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задължението си да гарантира независимостта на съдебна власт и правото на ефективна съдебна защита по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и по член 267 ДФЕС.
- 220 На първо място, Комисията твърди, че елементите от фактическия състав на дисциплинарните нарушения, посочени в член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища, както и в член 72, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, а именно „действия или бездействия, които могат да възпрепятстват или сериозно да накърнят функционирането на съдебен орган“, или „актове, които поставят под въпрос наличието на служебно правоотношение на съдия [или] валидността на назначаването на съдия“, са до такава степен неточни, че могат да обхванат случая, в който национален съдия упражнява съдебен контрол върху спазването от юрисдикция на изискванията за независимост на съда по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата. По-специално преценката на съдия относно неспазването от съдебния състав, в който участва, или от друг състав на изискването за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, по смисъла на тези разпоредби от правото на Съюза, поради нередовност, допусната при назначаването на съдия, заседаващ в посочения състав, можела да се квалифицира като „акт, който поставя под въпрос наличието на служебно правоотношение на съдия или валидността на назначаването на съдия“. За това свидетелствало и дисциплинарното производство, образувано на 5 август 2020 г. срещу съдия в Sąd Apelacyjny Szczecin (Апелативен съд Шчечин Полша) при прилагането на член 107, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за общите съдилища.
- 221 В този смисъл, като се позовава по-специално на правните принципи, изведени в точка 32 от решение от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), както и в точки 55, 57, 70 и 71 от решение от 26 март 2020 г., Преразглеждане Simpson/Съвет и HG/Комисия (C-542/18 RX-II и C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), Комисията твърди, че посочените в третото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби противоречат на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата.
- 222 Освен това посочените в тези разпоредби дисциплинарни нарушения били свързани със съдържанието на съдебните решения, което противоречало на точка 67 от решение от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебната система) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).

- 223 На второ място, Комисията поддържа, че дисциплинарното нарушение по член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд включва неопределено понятие, а именно „явно и грубо нарушение на правни норми“, което може да се свърже както със съдържанието на съдебните решения, така и с нарушаването на национални разпоредби, забраняващи упражняването на съдебен контрол върху спазването от юрисдикция на изискванията за независимост на съда по смисъла на правото на Съюза.
- 224 Република Полша твърди, че дисциплинарната отговорност на съдиите съгласно член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища и член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд не включва отговорността за съдържанието на съдебните решения и следователно не може да се смята, че представлява средство за натиск върху съдиите или намеса в правораздавателната им дейност.
- 225 По-специално, що се отнася, на първо място, до нарушението, изразяващо се в чувствително затрудняване или дори възпрепятстване на правораздаването, посочено в член 107, параграф 1, точка 2 от изменения Закон за общите съдилища, както и в член 72, параграф 1, точка 2 от изменения Закон за Върховния съд, Република Полша оспорва твърдението, че упражняването от съд на описаните в решение А. К. задължения може да се квалифицира като такова нарушение, тъй като, от една страна е очевидно, че решение на Съда не би могло да включва разпореждания, чието изпълнение би затруднило значително правораздаването, и от друга страна, това съдебно решение не съставлявало решение, което с оглед съдържанието му би застрашило функционирането на правораздаването. Освен това Република Полша отбелязва, че подобно нарушение има много важно значение за националните правни системи и е предвидено от конституционните норми на другите държави членки относно съдебната власт. В това отношение Република Полша отбелязва, че посочените по-горе разпоредби се основават на френското право, което Комисията не оспорвала.
- 226 На второ място, що се отнася до нарушението, което се състои в поставянето под въпрос на наличието на служебно правоотношение на съдия или валидността на назначаването на съдия, посочено в член 107, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за общите съдилища, както и в член 72, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за Върховния съд, Република Полша повтаря доводите, изложени в точки 158 и 159 от настоящото определение при разглеждането на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква г) от настоящото определение. В частност Република Полша не оспорва твърденията на Комисията относно наличието на дисциплинарно производство срещу съдия в Sąd Apelacyjny Szczecin (Апелативен съд, Щечин), но подчертава, че забраната да се преценява законосъобразността на назначаване на съдия с оглед конституционния модел на назначаване на съдии в Полша, представлявала уточнение на съдържанието на правна норма, определяща дисциплинарното нарушение, и била напълно обоснована и уместна.
- 227 На трето място, що се отнася до нарушението, което се състои в явно и грубо нарушаване на правни норми, посочено в член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд, Република Полша твърди, че това нарушение не можело по никакъв начин да се приравнява на дисциплинарна отговорност заради съдържанието на съдебно решение или заради обикновени грешки, които съдията би могъл да допусне при разглеждането на делото. Както е видно от съдебната практика на Sąd Najwyższy (Върховен съд), посоченото нарушение се отнасяло до изключителни случаи на нарушение на правни норми, а именно до случаите, в които нарушението било явно и грубо и обосновавало осъждането на извършителя му.

- 228 За да се провери дали условието за *fumus boni jūris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение, на първо място, е необходимо да се припомни, че както следва от точки 171 и 199 от настоящото определение, национални разпоредби, водещи до възпрепятстване на националните съдилища, които трябва да тълкуват и да прилагат правото на Съюза, да проверяват дали съдия или съд отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, и по-специално да проверяват редовността на процедурата по назначаване на съдия или съд, са на пръв поглед в нарушение на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата.
- 229 Ето защо се налага изводът, че национални разпоредби, които биха довели до образуването на дисциплинарни производства срещу националните съдии, поради факта че са извършили такава проверка, на пръв поглед също противоречат на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 47 от Хартата.
- 230 На второ място, следва да се припомни, че както следва от посочената в точка 87 от настоящото определение съдебна практика, изискването за независимост и непристрастност, произтичащо по-специално от член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, налага да се избегне всякакъв риск от използването на дисциплинарния режим срещу натоварените с осъществяването на съдебни функции лица като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения.
- 231 За тази цел е от съществено значение по-специално да бъдат предвидени правила, които определят достатъчно ясно и точно поведението, което може да ангажира дисциплинарна отговорност на съдиите, за да се гарантира присъщата на тяхната мисия независимост и да се избегне те да бъдат изложени на риска да бъдат подведени под отговорност само заради тяхното решение (вж. по аналогия решение от 18 май 2021 г., *Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“* и др., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 и C-397/19, EU:C:2021:393, т. 234).
- 232 В случая от самото начало изглежда, както твърди Комисията, че разпоредбите на член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища, както и на член 72, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд са толкова общи и неточни, че на пръв поглед не би могло да се изключи, че дисциплинарната отговорност на съдия може да бъде ангажирана единствено поради факта че той е проверил дали по отношение на съдия или съдебен състав са спазени изискванията за независимост на съда, и по-специално е констатирал нередовност на процедурата за назначаване на даден съдия.
- 233 Същото се отнася и за член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд. Всъщност поради общия и неточен характер на израза „явно и грубо нарушение на правни норми“ на пръв поглед не може да се изключи хипотезата отговорността на съдия да бъде ангажирана само въз основа на твърдяното „погрешно“ съдържание на неговите решения или поради това че е нарушил националните разпоредби, които не допускат националните съдилища да проверяват спазването от съд или от съдебен състав на изискванията за независимост на съдиите.
- 234 В този смисъл с оглед на текста на посочените в третото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби на пръв поглед не може да се изключи, че тези разпоредби не само възпрепятстват националните съдилища да проверяват дали даден съдия или съд отговаря на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, но

- също така позволяват и дисциплинарният режим да се използва като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения, поради което са в противоречие с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата.
- 235 Тази преценка се налага в още по-голяма степен, що се отнася до член 107, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за общите съдилища, както и до член 72, параграф 1, точка 3 от изменения Закон за Върховния съд, тъй като, както е видно от доводите на страните, изложени в точки 220 и 226 от настоящото определение, преценката на нередовността на назначаването на съдия би могла да съставлява нарушението, посочено в тези разпоредби.
- 236 Освен това фактът, че решенията, постановени в дисциплинарните производства срещу съдиите, подлежат на контрол от орган, а именно дисциплинарната колегия, чиято липса на независимост на пръв поглед не може да се изключи, както бе установено в точка 97 от настоящото определение, допълнително подкрепя изложения в точка 234 от него извод. Същото следва и от изтъкнатия от Комисията факт, че законът за изменение, който въвежда предвидените в разглежданите национални разпоредби дисциплинарни нарушения, е приет един месец след като Съдът е постановил решението си по дело А. К. и е дал на запитващата юрисдикция насоки за преценка по отношение на независимостта на тази колегия, насоки, въз основа на които националните съдилища могат да преценят независимостта на съдията или на компетентния съд, за да постановят решенията по разглежданите от тях дела.
- 237 Освен това, що се отнася до посочената от Република Полша практика на Sąd Najwyższy (Върховен съд) относно различните елементи на фактическия състав на нарушението „явно и грубо нарушение на правни норми“, съдържащо се в член 72, параграф 1 от изменения Закон за Върховния съд, достатъчно е да се констатира, че тази съдебна практика предхожда създаването на дисциплинарната колегия през 2017 г. и a fortiori приемането през 2019 г. със закона за изменение на националните разпоредби, посочени по-специално в първите две твърдения за нарушения на иска по същество. Следователно посочената съдебна практика не поставя под въпрос направения в точка 234 от настоящото определение извод.
- 238 Накрая, както беше посочено в точка 111 от настоящото определение, Република Полша не може да се позове надлежно на предполагаемото наличие в други държави членки на правила, подобни на тази разпоредби, за да докаже, че условието за *fumus boni iuris* в случая не е изпълнено.
- 239 Следователно, без произнасяне на този етап по основателността на доводите, изтъкнати от страните в рамките на третото твърдение за нарушение в иска по същество, което е от компетентността само на съда, разглеждащ делото по същество, следва да се направи изводът, че с оглед на изтъкнатите от Комисията обстоятелства и на посочената в точки 163—186, 230 и 231 от настоящото определение съдебна практика доводите, изтъкнати от тази институция в рамките на това твърдение за нарушение, на пръв поглед не изглеждат лишени от сериозно основание по смисъла на цитираната в точка 79 от същото определение съдебна практика.
- 240 Ето защо следва да се констатира, че условието за *fumus boni iuris* е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение.

– По неотложността

- 241 В съответствие с посочената в точка 116 от настоящото определение съдебна практика за целите на преценката на неотложността Съдът трябва да приеме, че националните разпоредби, цитирани в третото твърдение за нарушение в иска по същество, могат, от една страна да възпрепятстват националните съдилища да проверяват спазването от даден съдия или съд на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, и от друга страна, позволяват дисциплинарният режим да се използва като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения и така противоречат на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата.
- 242 Както посочва Комисията, фактът, че поради прилагането на посочените в третото твърдение за нарушение в иска по същество национални разпоредби, от една страна, до постановяването на окончателното съдебно решение националните съдилища могат да бъдат възпрепятствани да проверяват дали съдия или съд отговарят на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, и от друга страна, до постановяването на това решение дисциплинарният режим може да се използва като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения и може през същия период да застраши независимостта на полските съдилища, а следователно в съответствие с посочената в точка 124 от настоящото определение съдебна практика може да доведе до значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза, а съответно и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, както и за прогласените в член 2 ДЕС ценности, на които се основава Съюзът, и по-специално правовата държава.
- 243 Република Полша оспорва наличието на неотложност поради спирането след постановяването на определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша (С-791/19 R, EU:C:2020:277) на дейността на дисциплинарната колегия, що се отнася до дисциплинарните дела, свързани със съдиите. Според тази държава членка в резултат на това спиране, което ще действа до обявяването на решението по същество по дело С-791/19, дисциплинарната колегия няма да прилага като цяло оспорваните от Комисията разпоредби, така че спирането на действието им няма да бъде неотложен характер, тъй като няма да доведе до предотвратяване на каквито и да било вреди.
- 244 В това отношение, макар да е вярно, че спирането на дейността на дисциплинарната колегия поради своето естество може да намали опасността от настъпване на значителна и непоправима вреда, произтичаща от прилагането на разглежданите национални разпоредби, подобно спиране на дейността все пак не позволява да се предотврати тази опасност.
- 245 Всъщност, както отбелязва Комисията, самата перспектива за полските съдии евентуално да станат обект на дисциплинарни производства, тъй като са проверили спазването на съдия или съд на изискванията, присъщи за ефективната съдебна защита, може да засегне тяхната независимост, при това независимо от съдебната инстанция, пред която ще се води дисциплинарното производство.
- 246 Освен това самото съществуване на национални разпоредби, които биха позволили да се използва дисциплинарният режим като система за политически контрол на съдържанието на съдебните решения, може да породят у правните субекти и другите държави членки съмнения относно независимостта на националните съдилища, което може да причини значителна и непоправима вреда.

- 247 Накрая, що се отнася по-специално до член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд, Република Полша изтъква, че искането за спиране на прилагането на тази разпоредба е просрочено и напълно неразбираемо. В този контекст тази държава членка твърди, от една страна, че Комисията не е изтъкнала никаква обосновка за спиране на прилагането на разпоредба, която се свързва с много дълга конституционна традиция в Полша, и от друга страна, че фактът, че в рамките на иска за установяване на неизпълнение на задължения, във връзка с който е образувано дело С-791/19, Комисията е оспорила аналогична разпоредба, съдържаща се в член 107 от Закона за общите съдилища, без обаче да е поискала спиране на прилагането ѝ, показва, че тази институция всъщност не вижда никаква опасност за вреди от прилагането на член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд.
- 248 Въпреки това, от една страна, противно на твърденията на Република Полша, Комисията е изложила причините, поради които счита, че прилагането на всички разпоредби, посочени в третото твърдение за нарушение от иска по същество, трябва да бъде спряно. От друга страна, както бе отбелязано в точки 138 и 273 от настоящото определение, законът за изменение въвежда няколко разпоредби, като например посочените в първите две твърдения за нарушения в иска по същество, които могат да имат значение за обхвата на нарушението по член 72, параграф 1, точка 1 от изменения Закон за Върховния съд и които следователно представляват нови обстоятелства спрямо съществуващите преди приемането на посочения закон за изменение с оглед на преценката на наличието на неотложност.
- 249 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се направи изводът, че условието за неотложност е изпълнено, що се отнася до постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение.

– По претеглянето на интересите

- 250 Комисията посочва, че ако Съдът уважи третото твърдение за нарушение в иска по същество, след като е отказал да допусне временната мярка, посочена в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение, ще настъпи значителна и непоправима вреда за правния ред на Съюза и за правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, и по-специално за тяхното основно право на ефективно правно средство за защита пред независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон.
- 251 Обратно, ако Съдът допусне посочената мярка, а впоследствие отхвърли това твърдение за нарушение, това би довело единствено до временно спиране на прилагането на разпоредбите на член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за общите съдилища и на член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд и вследствие на това до временна невъзможност при прилагане на тези разпоредби да се квалифицират като нарушение действията на съдия по осъществяването на контрол в рамките на правораздавателната му дейност относно спазването на изискванията на правото на Съюза за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, по смисъла на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата.
- 252 Република Полша изтъква по-специално, че до произнасянето на окончателното съдебно решение неприлагането на националните разпоредби, посочени в третото твърдение за нарушение в иска по същество, ще има за последица, че през целия този период укоримите действия, които несъмнено трябвало да доведат до ангажиране на дисциплинарната

отговорност на техните извършители, обратно, биха били допустими. Така съдиите в Sąd Najwyższy (Върховен съд) биха могли по-специално да посочат по-ранна дата на съдебни актове, да укриват документи, които са от значение за решаването на делата, да налагат наказания, които не са предвидени в закона, или да изменят решения при условия, които не са предвидени в производствата, и дори да постановят решения, които не са предвидени при тези производства. При това положение спирането на прилагането на разглежданите национални разпоредби причинявало вреда по отношение на интересите на Република Полша.

- 253 В това отношение е достатъчно да се припомни обаче, че както следва от точка 216 от настоящото определение, спирането на прилагането на националните разпоредби, посочени в третото твърдение за нарушение в иска по същество, ще предполага задължение за Република Полша да прилага до произнасянето на окончателното съдебно решение отменените, заменените или изменени с посочените в това твърдение за нарушение национални разпоредби. В този смисъл постановяването на временната мярка, посочена в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение, не може да причини твърдяната от тази държава членка вреда.
- 254 При тези условия следва да се направи изводът, че претеглянето на наличните интереси е в подкрепа на постановяването на временните мерки, посочени в точка 38, първо тире, буква в) от настоящото определение.
- 255 С оглед на изложените по-горе съображения молбата на Комисията за постановяване на временни мерки, посочена в точка 1 от настоящото определение, следва да бъде уважена.

По изложените съображения заместник-председателят на Съда определи:

- 1) **Задължава Република Полша незабавно и до обявяването на съдебното решение, с което ще се сложи край на производството по дело С-204/21,**
 - а) **да спре, от една страна, прилагането на разпоредбите на член 27, параграф 1, точка 1а от Ustawa o Sądzie Najwyższym (Закон за Върховния съд) от 8 декември 2017 г., изменен с Ustawa o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Закон за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони) от 20 декември 2019 г. и други, по силата на които Izba Dyscyplinarna (дисциплинарна колегия) на Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) е компетентна да се произнася както като първа, така и като втора инстанция по исканията за предоставяне на разрешение за образуване на наказателно производство срещу съдии и помощник-съдии или за тяхното предварително задържане, за тяхното арестуване или за довеждането им, и от друга страна, на последиците от решения, които вече са приети от дисциплинарната колегия въз основа на този член и с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия или арестуването му, и да не препраща посочените в този член дела на юрисдикции, които не отговарят на изискванията за независимост, определени по-специално в решение от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд) (С-585/18, С-624/18 и С-625/18, EU:C:2019:982);**

- б) да спре прилагането на разпоредбите на член 27, параграф 1, точки 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, въз основа на които Izba Dyscyplinarna (дисциплинарна колегия) на Sąd Najwyższy (Върховен съд) е компетентна да се произнася по дела относно статута на съдия в Sąd Najwyższy (Върховен съд) и изпълняването на съдийската длъжност от такъв съдия, по-специално по делата по служебни правоотношения и социалноосигурителни правоотношения и по делата относно пенсионирането на тези съдии, и да не препраща тези дела на юрисдикции, които не отговарят на изискванията за независимост, определени по-специално в решение от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд) (С-585/18, С-624/18 и С-625/18, EU:C:2019:982);
- в) да спре прилагането на разпоредбите на член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от Ustawa — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Закон за устройство на общите съдилища) от 27 юли 2001 г., изменен със Закона за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони и на член 72, параграф 1, точки 1—3 от изменения Закон за Върховния съд, които дават възможност да се търси дисциплинарна отговорност от съдиите, които са разгледали въпроса за спазването на изискванията за независимост и безпристрастност на съд, предварително създаден със закон, по смисъла на разпоредбите на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
- г) да спре прилагането на разпоредбите на член 42а, параграфи 1 и 2, както и на член 55, параграф 4 от изменения Закон за общите съдилища, на член 26, параграф 3 и на член 29, параграфи 2 и 3 от изменения Закон за Върховния съд, на член 5, параграфи 1а и 1б от Ustawa — Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Закон за устройството на административните съдилища) от 25 юли 2002 г., изменен със Закона за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони, и на член 8 от Закона за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони, доколкото забраняват на националните съдилища да проверяват дали са спазени изискванията на Европейския съюз за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
- д) да спре прилагането на разпоредбите на член 26, параграф 2 и параграфи 4—6, както и на член 82, параграфи 2—5 от изменения Закон за Върховния съд и на член 10 от Закона за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони, които установяват изключителната компетентност на Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (колегия за извънреден контрол и публични въпроси) на Sąd Najwyższy (Върховен съд) да разглежда оплаквания за липсата на независимост на съдия или на юрисдикция; и
- е) най-късно до един месец след като ѝ бъде връчено определението на Съда за допускане на поисканите временни мерки, да уведоми Европейската комисия за всички мерки, които е приела, за да се съобрази изцяло с това определение.

2) Не се произнася по съдебните разноски.

Подписи